

РІЗДВЯНЕ ПОСЛАННЯ БЛАЖЕННІШОГО СВЯТОСЛАВА

Високопреосвященним
і преосвященним
архиепископам і
митрополитам,
боголюбивим
єпископам, всечесному
духовенству,
преподобному
монашеству,
возлюбленим братам і
сестрам,
в Україні та на
поселеннях у світі
сущим

*Ви ж знаєте ласку
Господа нашого Ісуса
Христа, що задля
вас став бідним,
бувши багатим, щоб
ви його вбожеством
розбагатили. 2 Кор. 8, 9*

**Христос
народився!
Славимо Його!**

Дорогі в Христі!

Важко повірити,

наскільки змінилося
наше життя від останньої
коляди минулого року
до першого «Бог
предвічний» цьогорічної
різдвяної ночі.
Упродовж 2020 року
всі ми немовби були

перенесені в інший світ—
світ страху та непевності
перед невідомим.
Та незважаючи
на обмеження,
випробування і людські
втрати через пандемію
коронавірусу, ми разом,

як Церква, у своїх
родинах, парафіях,
громадах і країнах не
перестали бути носіями
доброї новини надії,
любові та радості. Тож

(Продовження на ст. 2)

Новини Архиепархії ст. 2-38
Дитячий Куток ст. 39-43
Катехизм ст. 44-45

Свята/Празники ст. 46-48
Оголошення ст. 49-51
Новини Церкви ст. 52-57

РІЗДВЯНЕ ПОСЛАННЯ БЛАЖЕННІШОГО СВЯТОСЛАВА

(продовження з попередньої сторінки)

цього року з нагоди Різдва Христового маємо в особливий спосіб засвідчити перед іншими про «велику радість, що буде радістю всього народу: сьогодні народився вам у місті Давидовім Спасителю, він же Христос Господь» (Лк. 2, 10–11).

Таїнство Різдва Христового – це радість приходу Божого Сина у світ, сповнений бідною, болем і стражданням людини. Він залишає небесну славу, щоби ввійти в людську немич усіх часів, культур і народів. Христос-Бог стає не просто людиною, а людиною вбогою, людиною, яка страждає від початку свого земного життя. Предвічний Бог входить у людську історію і переживає людський голод та холод, біль та хвороби, ворожість та байдужість суспільства. Новонароджений Бог-Безхатченко – яка це дивна суперечність, яка це дивна божественна убогість! Всемогутній Бог стає бідним, щоби нас збагатити. Цар всесвіту покладений «у біднім вертепі, в ясла на сіні», щоби нам простелити шлях до небесних осель. Вдивляючись у

це таїнство, св. Григорій Богослов каже: «Той хто збагачує, став убогим; прийняв бо убогість моєї плоті, щоб я став багатим в Його божестві.» (Oratio 45, 9). Прийшов Господь, який своїми ранами зцілює наші рани, нашу слабкість, нашу біду. І Він залишається з роду в рід нашим Еммануїлом, що означає «з нами – Бог», у наших потребах, болях і стражданнях. Присутність вочлененого Бога в людській історії і в нашому житті є нашою безнастанною та невід'ємною радістю, як у день Різдва Христового, так і в усі дні нашого життя. Живаючи в побутовому спілкуванні якесь слово, ми зазвичай не замислюємося над його походженням і значенням. Мова розвивається стихійно і стрімко – ми забуваємо, звідки це слово виринуло, розминаємося з його глибиною. Так є із поняттям «убогий», яке вказує на бідну людину. Однак, якщо подивимося, як це слово утворене, то зрозуміємо, що «у-Богий» – це людина через яку Господь до нас приходить, особа яка є «у Бога», тобто

під особливу опікою Всевишнього.

Христос учить нас, що фізично вбогі та вбогі духом, або покірні, є щасливі – блаженні, бо саме їм належить Царство Небесне (пор. Лк. 6, 20). Для вбогого останньою надією, опорою і спасінням є лише Бог. Його доля завжди лежить у Божих руках. А Господь особливо чутливий до того, як ми ставимося до Його вбогих, себто до потребуючих, знедолених, безхатченків, голодних, самотніх, вдів і сиріт. Хто зневажає вбогих – зневажає свого Творця. Кривдити таких людей – значить чинити гріх, який кличе до неба про помсту!

Цього року Синод єпископів нашої Церкви зосередив увагу вірних саме на обличчі сучасної бідності. Заохочую вас дослухатися до Синодального послання під назвою «Залишіться вам одне – те, що ви дали вбогому!» та розглянути його у світлі вифлеємської зорі, споглядаючи обличчя новонародженого Спасителя. Боже Дитя присутнє в кожній

потребуючій людині, яка стукає до нашого серця, як Йосиф стукав у двері заїздів у Вифлеємі.

Тоді до цього міста Давида спішили мудреці зі Сходу, щоби принести Цареві віків, що народився як мале дитя у вертепі, ладан, золото і миро. Сьогодні немовля Ісус присутній у хворих, немічних, самотніх, опущених, які чекають, щоби їм хтось допоміг, приніс дари – золоте, тепле слово, ладан християнського братерства і миро невідкладної допомоги, яка їм необхідна. Хто простягає руку вбогому – той багатіє в Бога і стає причасником вічних благ самого Творця!

Ми святкуємо Різдва в умовах всесвітнього болю людини, спричиненого пандемією коронавірусу. Усіх наслідків і облич цієї бід ми ще вповні не збагнули і не усвідомили. Не відомо, які зміни чекають нас у сфері економіки, суспільно-громадського та церковного життя... Але ми вже зрозуміли, що вірус не цікавиться ні нашим місцем проживання, ні нашим

(Продовження на ст. 3)

РІЗДВЯНЕ ПОСЛАННЯ БЛАЖЕННІШОГО СВЯТОСЛАВА

(продовження з попередньої сторінки)

достатком чи соціальним статусом. Усі ми однаково перебуваємо в небезпеці захворювання, а новітня загроза вбогості торкає всі закутки світу. Усі ми однаково потребуємо такої допомоги і сили, яка виходить за межі людських можливостей і сил. Тому Різдво Христове є для нас світлом надії та радості серед теперішньої темряви страху і розгубленості, і кожен із нас має бути відкритий для Божої благодаті, яка виливається на нас постійно, навіть у найтяжчі часи.

Святкувати Різдво в час пандемії – це просвічувати тих, хто в темряві, як це сповістив пророк Ісаїя: «Народ, який сидів у темноті, побачив велике світло; тим, що сиділи в країні й тіні смерті, - зійшло їм світло» (Іс. 9, 2; пор. Мт. 4, 16). Якщо нам дозволено зустрічатися, – звичайно, із дотриманням дистанції, – хай наша радість буде всім явна в наших очах. Носімо захисні маски, якщо потрібно, але не даймо, щоб вони приглушили спів наших традиційних колядок. Святкуймо, хто як може.

Оспівуймо народження Спасителя в межах можливого, аби навіть у цій пандемії через нас передавалася найважливіша істина людської історії, що ми не самотні та покинуті, бо «З нами – Бог»!

Принесімо сьогодні разом до Вифлеєма в дар новонародженому Спасу нашу власну убогість і рани сучасного людства та просімо Його про багатство Божої мудрості для подолання цієї хвороби, про багатство Божої сили, щоби впоратися з її наслідками для суспільства, життя і здоров'я кожної людини, а передовсім – просімо про багатство Його любові, яка єдина здатна відновити наш стривожений світ і дарувати йому надію, безпеку та радість. Не втеча від страждання, яке нависає сьогодні над всіма нами, а солідарність і близькість із тими, хто є в потребі, співучасть у болю та тривозі дасть нам можливість тішитися і посправжньому святкувати цьогорічне Різдво. Тож спішімо до цьогорічного вертепу, де у яслах на сіні спочиває наш Спаситель, і разом із пастирями та мудрецами

заспіваймо:

Бог предвічний
народився!
Прийшов днесь
із небес,
Щоб спасти
люд свій весь,
І утішив вся!

Дорогі брати і сестри! Незважаючи на нашу вбогість і неміч, сьогодні всі ми багаті в радості та любові новонародженого Спаси. Із Різдвом Христовим щиро вітаю вас усіх: від Києва до Лондона, від Буенос-Айреса до Мельбурна, від Вінніпега до Зеленого Клину, – хто сьогодні святкує в колі родини і хто тримається на певній відстані від рідних, щоб нікого не наражати на небезпеку, хто має змогу зайти до храму на святкову Службу і хто ще вдома єднається у спільній молитві через соціальні мережі. Особливо вітаю всіх медичних працівників, які, незважаючи на реальну небезпеку для себе і своїх близьких, невтомно і жертвовно дарують свій час та свої таланти задля здоров'я інших. Обіймаю тих, хто страждає від тілесних і душевних ран. Посилаю слово потіхи тим, які цього року втратили

рідних і близьких і яким особливо важко в цей Святий вечір сідати до столу. Єднаюся в молитві з тими, хто безстрашно стоїть на фронті та захищає нашу державу і рідний народ, ризикуючи своїм життям не тільки перед загрозою підступних снайперських куль, а й мікроскопічного ворога-вірусу, який наступив на нас і завдає нам додаткового терпіння і тривоги. Нехай всемілостивий Господь, який у своїй безконечній любові завітав до нашої вбогості, наповнить серця кожного і кожної з вас, дорогі брати і сестри, Своєю благодаттю і надією!

Від щирого серця бажаю всім вам справжньої радості дітей Божих, смачної куті, веселих свят Різдва Христового та щасливого, мирного і благословенного нового року!

Христос народився!
Славимо Його!

† СВЯТОСЛАВ

ПАСТИРСЬКЕ ПОСЛАННЯ ЄПІСКОПІВ УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ В СПОЛУЧЕНИХ ШТАТАХ АМЕРИКИ

ВСЕЧЕСНИМ ОТЦЯМ,
ПРЕПОДОБНИМ
ЧЕНЦЯМ І ЧЕРНИЦЯМ,
СЕМІНАРИСТАМ ТА
ДОРОГИМ ВІРНИМ,

«..і вмиль пристала до ангела велика сила небесного війська, що хвалила Бога й промовляла: Слава во вишніх Богу й на землі мир людям його вподобання.» (Лк. 2:13-14)

Це була радісна звістка ангелів про найважливішу подію в історії людства, яка відбулася до цього часу: народження Месії, Сина Божого, у стаєнці у Вифлеємі.

Цей вхід Бога у світ людей був чимось абсолютно несподіваним; це застало всіх зненацька. Насправді ми можемо сказати, що, посилаючи свого Сина до нас, Бог змінив нормальний хід подій у житті багатьох людей. У євангельській розповіді ми це чітко бачимо у тих, хто найтісніше пов'язаний із Різдвам Христовим.

Марія та Йосиф були типовим молодим подружжям того часу, зарученими, які
20 грудня 2020 р.

очікували офіційного шлюбу, що мав відбутися у майбутньому, поки ангел Господній не з'явився їм обом та не змінив їхніх планів.

Пастухи розташувалися на довгу, звичайну ніч, пасучи своїх овець, аж раптом з'явилися на небі ангели і наказали їм поспіхом шукати бідну стаєнку.

Волхви були шанованими та визначними вченими у далекій Персії, аж поки таємнича зірка не змусила їх здійснити довгу і важку подорож до Палестини.

Ірод також задоволено сидів на своєму престолі в Єрусалимі до того часу, коли волхви принесли йому дивовижну звістку про народження того, хто претендує на його трон, і це схвилювало його до глибини душі. Дійсно, звістка про народження Ісуса не тільки змінила життя цих людей, але й повністю перевернула їх.

Однак, для нас найважливіше – це спостерігати, як Боже втручання змінило цих людей на краще чи на гірше.

Ми бачимо, що Марія та Йосиф не впадали в гнів

Icon: Holy Trinity Chapel, Sisters of the Order of St. Basil the Great, Fox Chase Manor, PA

чи зневіру через скрутне становище, в якому вони опинились. Вони, натомість, слухняно прийняли звістку, яку Архангел Гавриїл приніс їм, як волю Божу. «Нехай станеться за твоїм словом», - сказала Марія Гавриїлу, тоді як Йосип «виконав те, що наказав йому ангел Господній».

П а с т у х и отримали нагороду за безсонну ніч, удостоївшись честі першими поклонитися вочлоченому Божому Сину. Волхви отримали привілей бути першими, хто приніс подарунки новонародженому цареві. Тільки цар Ірод

(Продовження на ст. 5)

ПАСТИРСЬКЕ ПОСЛАННЯ ЄПІСКОПІВ УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ В СПОЛУЧЕНИХ ШТАТАХ АМЕРИКИ

(продовження з попередньої сторінки)

не сприйняв втручання Бога у його життя як благословення, натомість розпочав жорстоке переслідування та кровопролиття невинних мешканців Вифлеєму.

Дорогі улюблені у Христі! Кожне наше життя сповнене перебоїв, незручностей та несподіваних втручань. Хоч вони приходять несподівано, проте це не випадкові, безглузді події. Насправді, ці перебої Бог ставить на нашому шляху з певної причини. Подібно як Ірод, ми не завжди реагуємо, як слід, коли виникають ці труднощі. Отже, Бог використовує їх з метою навчити нас терпеливості, змінити нас на краще та уподібнити до Христа. Невеликі розчарування, маленькі труднощі у нашому житті, насправді представляють нам можливість покладатися на Бога, слухатися Його і прийняти Його волю щодо нас.

Сучасний духовний письменник висловлюється так: «Ми з вами не живемо серед великих драматичних моментів. Ми не

переходимо від одного великого рішення до іншого. Натомість, ми всі живемо в нескінченній серії маленьких щоденних моментів, які формують наше життя. І боротьба, яка виникає серед цих маленьких моментів, коли справи не йдуть згідно наших бажань, коли наші плани провалюються і наше життя руйнується, виявляє характер нашого серця.»

Можливо, ми можемо розглядати пандемію, яка поширюється по всьому світу в даний час, як одне з цих несподіваних і небажаних вторгнень у наше життя. Це, безумовно, драматично вплинуло на наше святкування Різдва Господнього.

У зв'язку з цим наша можливість подорожувати та відвідувати друзів та родину з радістю Різдва стала значно обмежена. Скасовано Концерти Різдвяних коляд та різдвяні вистави. Більше того, наші зібрання у парафіяльних церквах, щоб поклонитися Христу в Його Різдві на богослужіннях, також

обмежуються. Можливо, ми самі захворіли на вірус або втратили від нього друзів чи родичів, і через це ми стали озлобленими, сумними та пригніченими. Коли ж це нарешті закінчиться?

Дорогі брати та сестри! Замість того, щоб впадати у відчай, постановімо собі дивитись на цей період у нашому житті очима віри та, як дану Богом, можливість рости в благодаті, у духовному мирі та у любові один до одного. У цей час, коли більшість із нас перебуває у власних домівках, присвятімо більше часу особистій та спільній родинній молитві, духовному читанню та роздумам над чудесним воплеченням Христа та над Його приходом до нас, як маленьке безпомічне немовлятко. Будьмо справжніми ближніми та простягнімо руку допомоги та серце тим, хто у нашій спільноті духовно та фізично страждає у ці важкі дні. Та пам'ятаймо, що з народженням Христа перемагаються усі страхи та сумніви, зникає усіляка темрява, залишаючи лише

світло, тепло та любов Новонародженого Емануїла – З нами Бог!

Благословення новонародженого Христа нехай буде з усіма вами!

Христос Рождається! Славимо Його!

+ Борис Гудзяк
Митрополит Української Католицької Церкви у США

Архієпископ Філадельфійський для Українців

+ Павло Хомницький,
ЧСВВ (автор)
Єпископ Стемфордської єпархії

+ Богдан Данило
Єпископ Пармської єпархії святого Йосафата

+ Венедикт Алексійчук
Єпископ Чиказької єпархії святого Миколая

+ Андрій Рабій
Єпископ-Помічник Філадельфійський

Різдво 2020

Слово архипастира

Надія посеред глобальної пандемії

Втомлене примусовим карантинном та страхом через щоденні новини про все нові і нові смерті, людство маневрує через рік випробувань, яких ніхто з нас ще не досвідчував. Ми тужимо за надією, нормальністю, свободою, з усіх сил прагнемо нарешті видихнути, розправити крила, вирватися з обмежень. А багато-хто молиться, щоб просто вижити.

За щасливим збігом обставин ми зараз перебуваємо у різдвяному часі — часі очікування і натхнення, коли задумуємося над здобутками року, що минає, та отримуємо впевненість, що наші найглибші бажання сповняться. Незважаючи на підводні камені, втрати та депресивну трясовину, 2020 року ми отримали небувалу нагоду справді зосередитися над найважливішими духовними питаннями. У що ми віримо і на що надіємося? Що є справді цінним і життєдайним? Яким є правдиве значення Різдва? Якщо по-чесному, чи нам справді потрібні численні різдвяні вечірочки? Що таке Різдво? Колядки, кутя і подарунки? Чи ж це реальна Присутність?

Сподіваюся, що для вас

карантинні обмеження, відсутність можливості подорожувати і відпочивати не стали однозначним негативом. Адже ця криза може стати нагодою для великих особистих відкриттів та глибоких духовних пошуків. І, можливо, перемог — великих і малих.

Мені ці особливі місяці принесли чимало благодатей. На вимогу лікарів скористався карантинном, щоб попрацювати над своїм здоров'ям. Зараз важу майже стільки ж, скільки в університеті — це одна з моїх маленьких перемог. Важливіше: протягом карантину ми з владикою Андрієм та гостями, що карантинували з нами протягом тижнів і місяців, щоранку і щовечора молилися у нашій домашній каплиці, яку ми нещодавно оновили. Ми молилися за тих, хто найбільше страждає — за потребуючих, за хворих і при смерті, за бідних, і за усіх вас, хто просив про молитву. Протягом цього бурхливого року ми особливо зосереджено молилися за соціальну та расову справедливість, медичних працівників і поліцейських, за мир і спокій в Америці, Україні,

Вірменії, Азербайджані, Білорусі, Ефіопії, Гонконзі, на Близькому Сході та у всьому світі.

Напередодні Різдва Христового молюся, щоб ми могли вповні скористати з можливостей глобального неспокою, щоб зупинитися, зосередитися і відкрити свої серця до приходу Спасителя. У цьому полягає наша справжня різдвяна надія, у час, коли ми блукаємо розгублені і пригнічені — стрінуті Дорогу, Правду і Життя (Ів. 14,6).

Син Божий вказує нам шлях, сходячи до низу, умалюючи себе. Це виглядає контрінтуїтивно. Ми ж радіємо, коли наші оцінки, банківські рахунки і заощадження високі і ростуть. Однак історія нашого Спасіння починається з того, що Бог нисходить до нас. Це парадоксально, як часом видається наша віра. Ми віримо в Бога, який став людиною і заради нашого відкуплення віддав своє життя.

Господь всюди і завжди суцільний! У наш час, під час цього турбулентного року, Він сходить і оселяється в убогій стаєнці. Господь нас закликає йти за Ним, спускатися донизу

і піднімати убогих, тих, хто страждає і бореться за життя. Разом із Тим, Який вказує нам шлях, нахилімося до рівня опущених, забутих і маргіналізованих, щоб допомогти їм піднятися, як Господь щоразу допомагає кожному з нас.

У часі замішання сам Ісус є Правдою і нас обдаровує правдою. Ця правда не відповідає на питання "що?", а "хто"? Наша Правда — Особа. Сам Господь, Який любить, Який близько, Який з нами, коли нам важко і боляче.

Серед темряви цього, для багатьох безпросвітного року, Христос є світлом — тихим, теплим, світлом незахідним і вічним, що освічує дорогу до миру, краси і блаженства.

Молюся, щоб ви і я могли відкритися до Дороги, Правди і Життя, яке гряде до нас. Тут і тепер. Мараната! Гряди, Господи!

Христос Рождається!

+ Борис

Різдвяне послання від емеритованого Митрополита-Архієпископа Стефана Сороки

«Ось, діва матиме в утробі й породить сина, і дадуть йому ім'я Еммануїл, що значить: З нами Бог» (Мт. 1, 23).

Одразу по народженні Ісуса, мудреці зі Сходу прибули в Єрусалим в пошуках новонародженого Ісуса. Вони йшли за зорею, яку бачили на сході, щоб знайти дитятко Ісуса. Ми дізнаємося, що вони були щасливі побачити дитя з Марією, його матір'ю. Бог був з ними, провадив їх у пошуках, і так само попередив, щоб вони поверталися іншою дорогою і не наражалися на зустріч з Іродом. Коли мудреці пішли зворотньою дорогою, ангел явився Йосифу й сказав утікати до Єгипту, перед загрозою злих намірів Ірода. Бог ще раз попередив Йосифа при поверненні зі святою родиною до землі ізраїльської, щоб вони звернули до Галілеї. Бог був з ними у з'явленнях ангела Господнього, який застерігав їх.

З нами Бог! Бог є з нами, коли ми йдемо за його світлом у святкуванні народження Ісуса Христа! Як мудреці ми можемо досвідчити радість Його перебування між нами. Ми можемо віддавати

хвалу Ісусові Христові в наших думках і молитвах подяки. Ми можемо колядувати прославляючи Бога між нами. Ми можемо уділяти наш дар любові й опіки над іншими з ким йдемо по житті, а також незнайомцям, з якими пересікаються наші шляхи. Ми можемо підтримувати тих, хто страждає через втрату близьких від пандемії. Ми можемо продовжувати робити багато інших добрих речей, бо володіємо сучасними технологіями зв'язку.

Як мудреці та Йосиф, які послухалися застереження ангела Господнього, ми можемо уважно прислухатися і виконувати поради ангела Господнього серед нас, які виявляються у безкорисливих порадах тих, хто служить жертвам коронавірусу. Ми можемо вибирати різні шляхи в нашому щоденному житті, щоб не наражати медичних працівників і не перевантажувати всю систему, що старається лікувати й рятувати життя. Ми можемо упокорюватися і прислухатися до порад знаних професіоналів,

відмовляючись від наших особистих вподобань й бажань.

З нами Бог! Події минаючого року пробудили у нас свідомість за дорогоцінний дар життя, взаємної любові, дарування й приймання любові. Ми отримали нагоду менше зосереджуватися на собі і своїх потребах. Наша увага розширилася до включення більшої кількості сімей в те коло людей, яких ми покликані любити й якими опікуватися. Ми не могли бачитися, бо були змушені чомно слухатися й виконувати вказівки та поради влади. Ми, подібно до мудреців, вшанувавши народження Ісуса, повертаємося назад освітлені й упокорені. З нами Бог!

Це мої цьогорічні відчуття у наближенні до Різдва – більше просвітлений, щасливіший в таїнстві віри, вдячний та упокорений настановами ангелів Господніх, що звучать голосами самовідданих людей, які рятують життя, служать іншим і скеровують нас через цю коронавірусну пандемію.

Я завжди згадую вас у своїх молитвах і в моїх радісних думках та спогадах.

Благословенного вам Різдва й Нового року з усвідомленням, що **З НАМИ БОГ!**

Стефан Сорока,
емеритований
Митрополит-
Архієпископ

Celebration of Holy Days

517/2020 O

MEMORANDUM

DATE: 2 December, 2020

TO: Pastors/Administrators

FROM: Msgr. Peter D. Waslo, Chancellor

RE: Celebration of Holy Days

Just a reminder for the year **2021**, concerning the celebration of holy days and feasts in the Archeparchy of Philadelphia.

1. HOLY DAYS OF OBLIGATION

- a) All Sundays of the year
- b) Theophany of Our Lord, Jesus Christ *January 6th/January 19th*
- c) Annunciation of the Mother of God *March 25th/April 7th*
- d) Ascension of Our Lord, Jesus Christ *May 13th/June 10th*
- e) The Apostles, SS. Peter & Paul *June 29th/July 12th*
- f) Dormition of the Mother of God *August 15th/August 28th*
- g) Nativity of Our Lord, Jesus Christ *December 25th/January 7th*

On these days, one of the Divine Liturgies is to be celebrated for the faithful (**Pro Populo or For the People**). A homily is to be preached on these days at all Divine Liturgies. The tradition of celebrating Vespers should also be re-introduced to enrich the liturgical life of the parish.

2. OTHER FEASTS

- a) Circumcision of Our Lord, Jesus Christ *January 1st/January 14th*
- b) Pratulyn Martyrs *January 23rd*
- c) Three Holy Hierarchs *January 30th/February 12th*
- d) Encounter of Our Lord, Jesus Christ *February 2nd/February 15th*
- e) Bright Monday *April 5th/May 3rd*
- f) Bright Tuesday *April 6th/May 4th*
- g) St. George the Great Martyr *April 23rd/May 6th*
- h) Pentecost Monday *May 24th/June 21st*
- i) Nativity of St. John the Baptist *June 24th/July 7th*
- j) Bl. Nykolai Charnetsky & Others *June 27th*
- k) St. Volodymyr the Great *July 15th/July 28th*
- l) St. Elias the Prophet *July 20th/August 2nd*
- m) Transfiguration of Our Lord, Jesus Christ *August 6th/August 19th*
- n) Beheading of St. John the Baptist *August 29th/September 11th*
- o) Nativity of the Mother of God *September 8th/September 21st*
- p) Exaltation of the Holy Cross *September 14th/September 27th*
- q) Falling Asleep of St. John the Theologian *September 26th/October 9th*
- r) Protection of the Mother of God *October 1st/October 14th*
- s) St. Demetrius the Great Martyr *October 26th/November 8th*
- t) St. Michael the Archangel *November 8th/November 21st*
- u) St. Josaphat the Hieromartyr *November 12th/November 25th*
- v) Bl. Josaphata Hordashevska, S.S.M.I., *November 20th*
- w) Entrance into the Temple of the Mother of God *November 21st/December 4th*
- x) St. Nicholas the Wonderworker *December 6th/December 19th*
- y) Conception of St. Anne (Immaculate Conception) *December 9th/December 23rd*

(continued on next page)

Celebration of Holy Days

(continued from previous page)

- z) Synaxis of the Mother of God *December 26th/January 8th*
- aa) St. Stephen the Protomartyr *December 27th/January 9th*

The faithful are not obligated to attend Divine Services for these days. The clergy are not obligated to offer a Divine Liturgy for the faithful but should preach a homily on these days. These days are **not** to be transferred to Sunday. On all feast days and holy days, anointing/myrovannya should be celebrated with the faithful.

3. BINATION STIPENDS

If more than one Divine Liturgy is celebrated in a day during the week on these holy days and if three Divine Liturgies are celebrated on a weekend for the Sunday obligation (Saturday included), then the second stipend is to be forwarded to the chancery.

4. LITURGY OBLIGATIONS

A Bination Divine Liturgy is to be offered on the Sunday closest to the date of death of each of the following Hierarchs, with mention made in the parish bulletin:

- a) +Metropolitan Constantine Bohachevsky *January 6th*
- b) +Bishop Soter Ortynsky, O.S.B.M. *March 24th*
- c) +Metropolitan Stephen Sulyk *April 6th*
- d) +Bishop John Stock *June 29th*
- e) +Bishop Walter Paska *August 16th*
- f) +Bishop Michael Kuchmiak, C.S.s.R. *August 26th*
- g) +His Beatitude, Josyf Cardinal Slipyj *September 7th*
- h) +Metropolitan Ambrose Senyshyn, O.S.B.M. *September 11th*
- i) +His Beatitude, Myroslav Ivan Cardinal Lubachivsky *December 14th*
- j) +Metropolitan Joseph Schmondiuk *December 25th*

In each parish a Divine Liturgy is also to be celebrated for the repose of the soul of a priest of the Archeparchy upon his falling asleep.

No stipend is to be drawn from the parish accounts or taken for any of these memorial Divine Liturgies.

5. GREAT FAST (*February 15th-March 26th, March 15th-April 23rd*)

The weekdays of the Great Fast are *aliturgical* whereas no Divine Liturgy should be celebrated except for the Feast of the Annunciation. On Wednesday and Friday of the Great Fast, the Liturgy of the Presanctified Gifts is to be celebrated. *Typika* may be used the other days. For funerals, the text used by the New Jersey Protopresbyterate may be utilized.

The Divine Liturgy of St. Basil the Great is to be celebrated for Sunday Liturgies during this time.

During Holy Week, the Liturgy of the Presanctified Gifts are to be celebrated Monday, Tuesday and Wednesday. There is no Divine Liturgy celebrated on Good Friday and Holy Saturday. On Holy Saturday evening, Vespers with the Divine Liturgy of St. Basil the Great is to be celebrated.

(continued on next page)

Celebration of Holy Days

(continued from previous page)

6. FASTS

The following are **Days of Fast and Abstinence** (abstaining from meat, eggs, and dairy products) in the Ukrainian Catholic Church:

- a) Monday of the First Day of the Great Fast *February 15th/March 15th*
- b) Good Friday *April 2nd/April 30th*

The following are **Days of Fast** (abstaining from meat):

- a) Eve of Theophany *January 5th/January 18th*
- b) Holy Saturday *April 3rd/May 1st*
- c) Beheading of St. John the Baptist *August 29th/September 11th*
- d) Exaltation of the Holy Cross *September 14th/September 27th*
- e) Eve of the Nativity of Our Lord, Jesus Christ, *December 24th/January 6th*
- f) Every Friday during the year except for *January 1st, January 29th, April 9th, April 23rd, May 28th, December 31st/January 15th, February 26th, March 12th, May 7th, June 25th*

This is obligatory for all Ukrainian Catholics between the ages of 14 and 59

Працівники газети «Шлях» щиро вітають з радісним і благословенним святом Різдва Христового нашого Високопреосвященного Архієпископа Бориса Гудзяка, єпископа-помічника Андрія Рабія, емеритованого Архієпископа Стефана Сороку та єпископа-емерита Івана Буру, усе духовенство, монашество, дяконів, семінаристів та вірних, а особливо наших дорогих читачів.

Нехай новонароджений Христос дитячко, продовжує благословляти вашу працю! Нехай Мати Божа оберігає і захищає вас від зла. Залишайтеся в безпеці, добробуті та в Божій опіці!

Change in Clergy Assignments

Archbishop Borys Gudziak assigned Bishop Andriy Rabiya as administrator of St. Michael Ukrainian Catholic Church in Jenkintown, PA effective December 1, 2020.

St. Nicholas visits Assumption Catholic School, Perth Amboy

Even a pandemic could not stop St. Nicholas from coming to Assumption Catholic School in Perth Amboy, NJ. During his visit, this Christian bishop, talked to the children and listened to their stories. He also greeted all students and staff with gifts sponsored by school's FSA board. Just when we thought St. Nicholas forgot about us during this COVID-19 pandemic WHAT A GREAT SURPRISE his visit was! His mission has remained unchanged for centuries: to make all people and especially children happy.

But who is this special visitor? DID YOU KNOW?

ST. NICHOLAS – Sviatyi Mykolai - St. Nicholas is known as the friend and protector of all in trouble or need.

The name Nicholas is of Greek origin and means "victor of people" - Saint

Nicholas was born in the year 270 at Patara, Lycia which is now in present-day Turkey.

His wealthy parents, who raised him to be a devout Christian, died in an epidemic while Nicholas was still young. Obeying Jesus' words to "sell what you own and give the money to the poor," Nicholas used his whole inheritance to assist the needy, the sick

and the suffering.

Because of the many miracles attributed to his praying, he is also known as Nicholas the Wonderworker.

He had a legendary habit of secret gift-giving such as putting coins in the shoes of those who left them out for him.

Dressed as a Byzantine bishop, the good saint is often accompanied by angels.

Known for his goodness and generosity, he is said to have inspired the creation of Santa Claus, also known as "Saint Nick", which was derived from the Dutch word "Sinterklaas" which means St. Nicholas.

The Dutch brought "Sinterklaas" with them when they immigrated to North America in 1621 and founded New Amsterdam on the tip of Manhattan Island (now New York City). English speaking settlers later corrupted the name, which evolved into "Santa Claus".

St. Nicholas died December 6 in the year 343 in the town of Myra, Lycia (now in present-day Turkey).

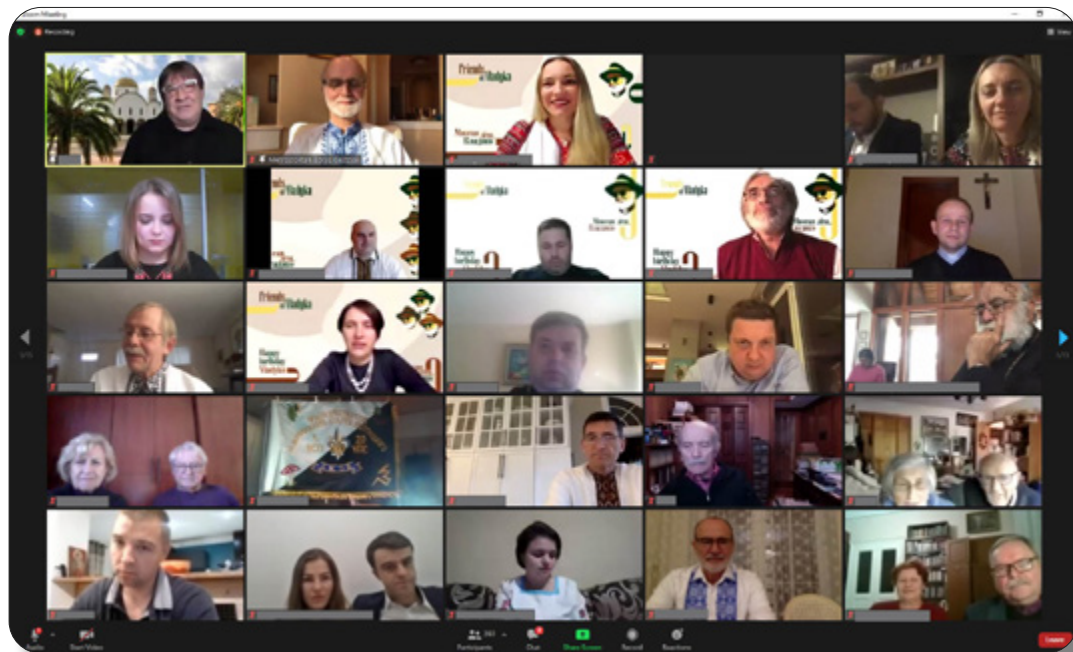
Candy canes, typically associated with Christmas, are believed to derive from the crozier, the bishop's staff, of St. Nicholas

Святкування 60-ліття Архієпископа Бориса зібрало сотні приятелів з Філадельфії, Парижа та Львова

24-го листопада сотні довголітніх приятелів та колег з України, Західної Європи та Північної Америки долучилися до віртуального святкування 60-ліття Архієпископа Бориса Гудзяка. Уродинні святкування були ініційовані та координувалися працівниками Українського Католицького Університету, де, тоді ще отець Гудзяк служив Ректором з 2002 р. до свого призначення в 2012 р. Єпископом епархії святого Володимира в Парижі.

Мультимедійна програма була урізноманітнена численними гумористичними вставками слайд-шоу та зворушливими споминами приятелів, життєві дороги яких пересікалися з архієпископськими починаючи з років дитинства в Сиракузах, Нью Йорк, продовжилися в юнацькі роки в ПЛАСТі, та під час захисту докторату в Гарварді й навчання в римській семінарії. Інші промовці зосередилися на його подвижницькій

праці 1990-2000 років як співорганізатора Львівської Богословської Академії та Українського Католицького Університету, а також на шести роках служіння в Парижі, де він займався оживленням життя української католицької епархії, що охоплює парафії у Франції, Бельгії, Швейцарії, Люксембурзі та Нідерландах. На завершення програми Єпископ Андрій Рабій поділився своїм баченням перспектив нового служіння Владика уже як Митрополита Архієпископа Філадельфійського.

Although admission to the live Zoom event was free of charge, many

supporters chose to make generous charitable contributions in honor of the celebrant. In keeping with the Archbishop's wishes, donations were designated for the Bohdan Solchanyk Endowed Scholarship Fund, created in memory of the 29-year-old UCU historian and graduate student who suffered a martyr's death on February 20, 2014, on the final day of the Revolution of Dignity in Kyiv.

MCs for the program were Olha Zarichynska, an early graduate of UCU who currently serves as the University's Director of Development, and John Kurey, the former President of

the Ukrainian Catholic Education Foundation who joined the event from the Archbishop's residence in Philadelphia.

Following introductory remarks and a brief slide show, the MC's invited the Metropolitan's brother Dr. Marko Gudziak – a physician in Michigan to share his childhood memories. Dr. Gudziak shared stories from their rambunctious youth, including the time when the future Archbishop broke his arm, defending his younger brother from a gang of bullies. He also conveyed an emotional greeting from his elderly

(continued on next page)

Святкування 60-ліття Архієпископа Бориса зібрало сотні приятелів з Філадельфії, Парижа та Львова

(continued from previous page)

aunt - the Archbishop's Godmother, Stefania Szypula who along with their parents, has been a source of great strength and inspiration for the Archbishop.

Dr. Boris Lushniak, the former Acting Surgeon General of the United States and currently Dean of the School of Public Health at the University of Maryland shared a series of humorous anecdotes from the summers he spent with his friend learning outdoor leadership skills in the PLAST Scouting Organization. He and the Archbishop have continued their involvement in PLAST as members of the Crusaders' Fraternity (the "Orden Khrestonostsiv").

Long-time friend Ilya (Iko) Labunka recalled his years as the future Archbishop's roommate during his years at Harvard, and Fr. Michael Loza, pastor of St. Joseph's Ukrainian Catholic Church in Oakville, Ontario shared his experiences as a young seminarian in Rome in the 1980s when he and Borys Gudziak drew inspiration from Patriarch Josyf Slipyj -

a Cardinal who suffered 18 years of imprisonment and torture in the Soviet Gulag before his release in 1963 when he was allowed to attend the historic conclave Vatican II.

Renowned historian, Professor Yaroslav Hrytsak offered his perspective on the early 1990s after Ukraine had regained its independence and a young doctoral student from Harvard established the Institute of Church History, to document the life stories of hundreds of Ukrainian Catholics that had endured persecution but kept their church alive in the Soviet underground. He also recalled the infant stages of the formation of the Lviv Theological Seminary in 1994, and eventually, the Ukrainian Catholic University in 2002 - a seemingly impossible task - to start a university from scratch despite tremendous resistance from the Ukrainian Government, and skeptics within the Church. But, said Professor Hrytsak, the Archbishop was blessed with the rare combination of virtues as a bold dreamer and a fierce

pragmatist that enabled him to fulfill so many of his dreams.

As if the formation of UCU was not challenge enough, Father Roman Ostapiuk shared his experiences working with Bishop Gudziak as he mobilized talented parishioners, clergy and youth to rebuild the Paris Eparchy between 2012 and 2019 when he was elevated to Archbishop and transferred to Philadelphia. Fr. Ostapiuk recited a humorous poem he had composed (a kind of Ukrainian limerick) describing the challenges facing the Paris Eparchy, and the remarkable successes it achieved in just seven years.

Cardinal Timothy Dolan of New York and Bishop Hlib Lonchyna also extended their greetings and offered their prayers for their friend's good health and continuing success. Andriy Sadovy - the Mayor of Lviv also joined the festivities while strolling through the city center at night against the backdrop of two of its most iconic medieval churches. He thanked the Archbishop and his colleagues for the many

ways in which he and the University have helped to revitalize the city.

At the conclusion of the program, Archbishop Borys expressed his heartfelt thanks to the hundreds of supporters from around the world who had joined the teleconference. (By some estimates nearly 1,000 people logged in on more than 300 computer screens.) With Thanksgiving coming just two days later, he reflected on this quintessential American holiday that each year brings families together to thank God for His blessings. In the same spirit, the Archbishop thanked his brother and his parents, and all the people that had inspired and supported him throughout his life's work. He said that he felt truly blessed, in the deepest meaning of the ancient Greek word "Eucharist" - a celebration of thanksgiving.

"Every breath we take, every beat of our heart is a gift from God," said the Archbishop.

(continued on next page)

Святкування 60-ліття Архієпископа Бориса зібрало сотні приятелів з Філадельфії, Парижа та Львова

(continued from previous page)

“So we should really live our lives in a perpetual state of profound gratitude.” In that spirit, he thanked all his friends for the love they have shown him over the years.

After the Archbishop concluded his remarks, John Kurey and Olia Zarichynska simultaneously brought out an identical-looking birthday cake – one in Lviv and one in Philadelphia. Many of the celebrants remained on-line for an “after-party” with live performances

and festivities led by the Ukrainian rock singer Taras Chubay, one of Archbishop Borys’s favorite Ukrainian musicians.

Several days later, on November 28th, the Ukrainian Catholic University continued to honor Archbishop Borys on his 60th jubilee with a series of live lectures entitled “Modus Vivendi” featuring leading scholars, business leaders and political reformers as they reflected on UCU’s evolving strategy to promote public service

and service learning that has become integral to UCU’s approach to higher education. Among the featured speakers were UCU Vice-Rector Dr. Jeffrey Wills, former Minister of Education Lilya Hrynevych, former British Ambassador to Ukraine Robert Brinkley, Lviv entrepreneur Yaroslav Rushchysyn and renowned management consultant and philanthropist Adrian Slywotzky.

Donations for the Ukrainian Catholic University can be

made on-line at ucef.org/donate, or mailed to UCEF, 2247 West Chicago Avenue, Chicago, IL 60622. To discuss further ways to support UCU please call (773)235-8462. To support the Archeparchy of Philadelphia, please call (215)627-0143; or send donations to 811 North Franklin Street, Philadelphia, PA. 19123.

Contact:
Alex Kuzma, Director of Development
akuzma@ucef.org

Children at the Cathedral in Philadelphia greeted Metropolitan Borys for his birthday at the conclusion of the 10:30 a.m. Divine Liturgy on November 29, 2020.

Photo: Children and Altar Servers lined up on the steps of the Cathedral and greeted Metropolitan Borys, pictured center. Also pictured is Very Rev. Roman Pitula, Cathedral Rector.

Митрополит Борис благословив нові ризи з України

6-го грудня 2020 р., на празник святого Миколая за Григоріянським календарем, на початку Служби Божої в Катедрі Непорочного Зачаття в Філадельфії Митрополит Борис Гудзяк благословив нові ризи. Після завершення Літургії Владика Борис показав і розповів про різні частини облачення. Ризи спроектувала художниця з Харкова Альбіна Ялоза.

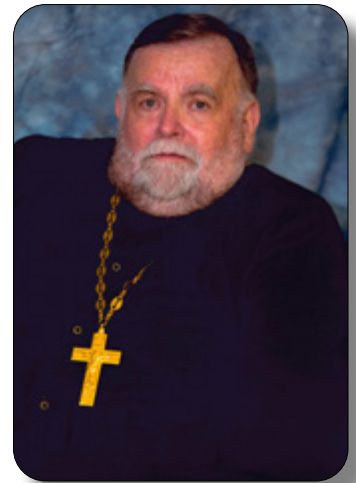
Всечесніший протопресвітер Джон Майкл Філдс (1950-2020)

(February 19, 1950- November 27, 2020)

Всечесніший протопресвітер Джон Майкл Філдс, який походить з Фреквил, Пенс., відійшов у вічність у п'ятницю, 27 листопада 2020 р. Син Джона «Джека» Філдса та Ольги Угрин Філдс народився 19 лютого 1950 р. в Butler Township. У нього залишилися сестра Diane M. Berkheiser та її чоловік Dennis, сестра MaryAnn Fields-Whyne, племінник Keith John Berkheiser та його дружина Shawn, племінниця Kristen A. Berkheiser, племінниця

Katharine A. Whyne і її чоловік Chris, та племінниця Maria A. Whyne; внучата племінниця Caroline G. Berkheiser і внучатий племінник Wyatt "Jack" Berkheiser. Свою першу вищу освіту Джон здобув в Легай Університеті в Бетлегем, Пенс., отримавши подвійний ступінь з російських досліджень та політичних наук в 1972 р. Опісля він продовжив освіту в правничій школі Чарлза Відгера в університеті Віланова, де у 1975 р. захистив докторат

з юриспруденції. Згодом, здавши екзамен на адвоката, розпочав практику у Фреквил як партнер з Джеком Томасом в адвокатському офісі Томас і Філдс. Через рік Іван вступив до Української Католицької Семінарії святого Йосафата у Вашингтоні, ОК, щоб здобути духовну освіту. У цей же час він вступив на навчання до Католицького Університету Америки в Вашингтоні, де у 1986 р. захистив магістерку з богослов'я. У ті ж

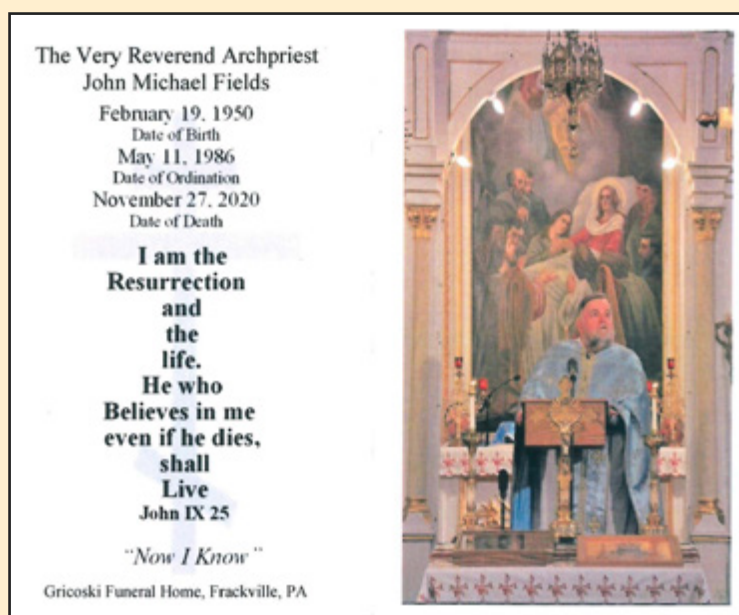

о. Філдс

роки він завершив в Університеті курс Канонічного права й отримав докторат з канонічного права. 4-го квітня 1985 р. Джон був рукоположений Митрополитом Стефаном Суликом в диякони в Катедрі Непорочного Зачаття в Філадельфії. Роком пізніше, 11 травня 1986 р., диякон Джон був рукоположений на пресвітера там же у Філадельфії. 17 травня 1998 р. Архиепископ Сулик надав от. Філдсу звання Протопресвітер за віддану працю пресвітера. Його пастирські та адміністративні призначення в Філадельфійській Архиепархії були

Працівники газети «Шлях» високо цінують усю ту працю, яку вклав Всечесніший протопресвітер Джон Майкл Філдс за роки свого служіння у винограднику Господньому, особливо на позиції директора відділу зв'язків,

редактора-помічника, а згодом і редактора нашої архієпархіяльної газети «Шлях». Нехай пам'ять про нього не затреться, а Бог дарує йому життя вічне у Царстві Небесному! Ми, його колеги, втратили відданого, працелюбного співпрацівника. Вічна пам'ять!

Всечесніший протопресвітер Джон Майкл Філдс OBITUARY

(продовження з попередньої сторінки)

численні й різноманітні. Перше парафіяльне призначення асистентом на парафії Стріттеня Господнього в Ленсдей, Пенс., отець Філдс отримав у 1988 р. В кінці того ж року він був призначений адміністратором сусідньої парафії св. Анни в Ворінгтон, Пенс. Впродовж того часу, з 1988 по 2004 рр., він супроводив будівництво й посвятив дві нові церкви, та гордився тим, що домогся проектування обох храмів на зразок традиційних дерев'яних церков в Україні. У 2003 р. отець Іван був призначений парохом церкви св. Архангела Михаїла в Фреквил, Пенс, його

рідної парафії, а також сусідньої церкви в Мейзвил, Пенс., аж до 2014 р. Врешті від 2013 р. по день смерті, він був директором відділу комінікації Української

Католицької Архиепархії Філадельфії. Отець Джон служив у багатьох якостях в Українській Католицькій Архиепархії Філадельфії. Роками він був

помічником редактора та редактором газети «Шлях», офіційного видання Архиепархії, (Продовження на ст. 18)

1987 р.

2001 р.

Всечесніший протопресвітер Джон Майкл Філдс OBITUARY

(продовження з попередньої сторінки)

2014 р - День української семінарії

членом Корпоративної та Архиепархіяльної Фінансової рад, членом виконавчого комітету Пенсильванської конференції католицьких єпископів, духовним провідником Товариства святого Імені в Південно-Антрацитній Раді, членом Пресвітерської Ради, Президентом Пресвітерського прибуткового фонду, членом Архиепархіяльної корпоративної ради, деканом Південно-Антрацитного

Протопресвітеріату, директором житлового комплексу «Вознесіння» у Філадельфії, Пенс., та Віце-канцлером Філадельфійської Архиепархії. Громадські зацікавлення і досягнення отця Джона були численні й різноманітні. Він був членом і Великим лицарем Ради Лицарів Колумба в Фреквил, членом Фреквильського Ротарі клубу, членом Фреквильського комітету відзначення тисячоліття, членом шкільної ради

Північного Скукіл, коли займався будівництвом середньої та старшої шкіл у Фонтан Спрінг. Він був також активним членом Скукіл та Пенсильванської асоціації правників, партнером в адвокатському офісі Томас і Філдс у Фреквил, викладачем релігії в середній та старшій школі імені Кардинала Бренана в Фонтан Спрінг. А ще нещодавно взяв участь у випробуваннях компанією Модерна вакцини від

Коронавірусу в Пенсильванському університеті в Філадельфії. Отець Джон був активним учасником інших численних проєктів муніципалітету Фреквил та Скукіл каунті. Отець Джон дуже цінував життя – уважно слідував за політичними новинами, щиро радів усім новаціям у країні Діснея, дуже любив шоу феєрверків, ділився своєю любов'ю та знаннями з родиною та

(Продовження на ст. 19)

Всечесніший протопресвітер Джон Майкл Філдс OBITUARY

(продовження з попередньої сторінки)

друзями. Його втрата є відчутною для всіх, хто його знав.

In his communique to the Archeparchy on Friday, His Grace, Metropolitan-Archbishop Borys Gudziak regretfully informed the bishops, clergy, religious and faithful that Fr. John passed away peacefully in his home. Metropolitan-Archbishop Borys called him "an ardent American

and a proud carrier of the legacy of his Pennsylvania coal-mining homeland." Father John remained "hopeful" about the future: the future of the Church, of the United States and of his ability to help make a better future for us all. Funeral services are as follows: On Thursday, December 3rd, 2020 at 11:00am, the clergy of the South Anthracite Deanery and the priests of the Archeparchy celebrated a Panakhyda

at St. Michael the Archangel Church in Frackville, Pa. At 7:00pm, a priestly Parastas was celebrated by the bishops and clergy of the Archeparchy.

On Friday December 4, 2020, the Divine Liturgy Funeral was held at 10:00am. The main celebrant was His Grace, Most Rev. Borys Gudziak. Following the Funeral Liturgy, interment took place at the parish cemetery.

Father John's family request in lieu of flowers or other offerings that donations be made in his name to the St. Josaphat Seminary Endowment Fund, c/o Archbishop's Chancery, 810 North Franklin Street, Philadelphia, Pa 19123, as he was dedicated to the academics and study of those wishing to enter the priesthood.

2017 р

Всечесніший протопресвітер Джон М. Філдс упокоївся в Бозі (1950-2020)

3-го грудня

Фреквил, Пенс. – 4-го грудня Митрополит Борис Гудзяк був головним служителем на похороні Всечеснішого протопресвітера Джона М. Філдса в місті Фреквил. Прислужували на відправі диякони Володимир Радко та Павло Спотт. На похороні були присутні 14-ть священників з Архієпархії, представники монашества, родина, вірні – усі з дотриманням безпечної дистанції та в

масках. Отець Михайло Гатско зачитав текст проповіді від Єпископа-емерита Івана Бури. Єпископ Іван Бура написав: «як відданий священник отець Джон служив Божій Церкві й її вірним в багатьох якостях, на багатьох позиціях, посадах і призначеннях. Я подивований як багато він досяг у своєму священничому служінні. Він був директором відділу

комінікації Архієпархії, редактором газети «Шлях». Добре розумівся на українському мистецтві та архітектурі, про що свідчать дві церкви, які будувалися під його керівництвом в стилі дерев'яних галицьких храмів». «Як я уже згадував, в отця було багато досягнень, але я не буду їх усіх перераховувати зараз. Ви можете прочитати про них

у надрукованому некролозі». «Ніхто з нас не знає яким довгим буде його життя на землі. Всевишній створив нас зі своєї любові, але не дав нам знати як довго ми проживемо в світі. Яким би довгим чи коротким не було наше життя, що би ми не переживали і які би випробування не переходили, якщо ми

(Продовження на ст. 21)

Всечесніший протопресвітер Джон М. Філдс упокоївся в Бозі (1950-2020)

(продовження з попередньої сторінки)

вірно здійснюватимемо Божу волю, то розділимо з Ним славу Його святого Воскресіння. Отець Джон добре це знав. Він знав, що ми були створені, щоб жити в раю. Наша земна мандрівка є тимчасовою. Бог створив нас для вічності і вічного щастя з Ним у раю».

Отець Гатско також зачитав слова від Митрополита-емерита Стефана Сороки та родини отця Джона. 3-го грудня Митрополит Борис Гудзяк виголосив надгробне слово священничого Парастасу й передав глибокі співчуття від Владики Андрія Рабія. Під час Парастасу Митрополит Борис зазначив, що протопресвітер Джон Філдс служив

нашій Архієпархії багатьма способами: як парафіяльний священник, як будівничий церков, як декан, як член ради дорадників, як член правління житлового комплексу «Вознесіння», керівник відділу зв'язків, учитель релігії, і всюди він ділився своєю радістю та ентузіазмом.

На завершення Божественної літургії 4-го грудня адвокат Michael J. O'Connor мав слово від імені Лицарів Колумба, членом яких 45 років був отець Філдс. Також на прохання родини слово про Всечеснішого протопресвітера мав суддя Скукл каунті John E. Domalakes, який знав отця з часу його праці адвокатом, ще до священства.

Служба завершилася прощанням з Всечеснішим протопресвітером

Джоном Філдсом. Митрополит Борис проказуючи молитву, де є такі слова: «... і оливою своїх щедрот нехай (Господь) очистить всі твої прогрішення, які ти вчинив з людської немочі, і нехай сподобить тебе нагороди з святыми, які співають Йому: Аلیلія, аلیلія, аلیلія», - проливає на обличчя покійного оливу, а тоді покриває великим покривцем.

4-го грудня

Bishop-emeritus John Bura Offers the Eulogy at the Funeral of Very Reverend Archpriest John Fields on December 4, 2020

+Glory to Jesus Christ

As we conduct these priestly funeral rites for the servant of God and priest of Our Lord Jesus Christ, the Archpriest John Fields, I would like to express my own sincerest sympathy and offer my fervent prayers to all of you, and to Father John's sisters, Diane and MaryAnn, and their families.

(You know,) I first met Fr. John after the church fire in Shenandoah. Fr. David Chabin, informed me that his cousin, Attorney John Fields wanted to offer his legal services pro bono to our church. Of course, I immediately took advantage of the offer. Attorney Fields and I worked well together, especially with settling the insurance claims. And, he was very helpful in suggesting the best ways to invest the insurance monies in order to build a new church and rectory.

John Fields was a good lawyer. He was very quick. He could spot a problem before you realized there was a problem. He was persistent. Nothing was good enough. You

always had to go a few more steps and beyond. I attribute his persistence to his Lemko heritage and coal-cracker stubbornness.

When I asked him about his unusual Ukrainian surname, he told me it was an immigration officers corruption of ФЕЛСЬ (F-E-L-S). I jokingly started to call him ІВАН СТЕПОВИК (IVAN STEPPOVIK).

But, there was another trait I noticed. John Fields, even though a lawyer (and we laughed about this) was a very compassionate person. He really cared for the people. At this time he was a trustee of this parish, and he was very proud of its achievements, always pointing out the accomplishments the parish had made. He was very proud of his home parish.

Around this time, Fr. David Chabin, my good friend, and John Fields' first cousin, became seriously ill – Stage four Hodgkin's disease. Fr. David was hospitalized in Hershey Medical Center for many months. When it seemed he got better, he was released

from the hospital, but after a year or so, the disease returned and he was hospitalized again. John and I visited Fr. David several times a week. We celebrated the Divine Liturgy in his hospital room with Fr. David's parents, Nick and Helen, present. These were very emotional and trying challenges and John Fields would always recount how moving and emotional these experiences were for him.

As we traveled, John's car was always full of cartons of diet sodas and lettuce. He was on a strict diet and was very faithful to it. He lost a lot of weight. But, his battle with his weight was a lifelong struggle, as was evident by his most recent effort with special surgery and loss of weight.

Fr. David eventually succumbed to the Hodgkin's disease and fell asleep in the Lord. During this time, John Fields was very concerned with Fr. David and his family. Gradually, talks with John became more personal. He became more discerning and one topic led to another.

Another fact that amazed me about John Fields, and this is obvious to anyone who knew him, is the fact that John knew everything. He was a storehouse of knowledge. As I said before, he was persistent. What he did not know, he would certainly research and find out. He kept searching. Eventually discovering that there was something more to which he was being drawn. That something more, after discerning it with others, prayerful reflection, and consultation with a spiritual director, was an aspiration to respond to a Divine invitation, and he finally decided to enter the seminary and begin studies to become a priest.

John Fields realized what St. Paul the Apostle in his Epistle to the Ephesians (by the way, we just heard it read this past Sunday) presumes that we know – what it means to live in the "Fear of the Lord." For example, Proverbs 9:10 says: "The fear of the Lord is the beginning of wisdom, and the knowledge of the Holy One is understanding."

(continued on next page)

Bishop-emeritus John Bura Offers the Eulogy at the Funeral of Very Reverend Archpriest John Fields on December 4, 2020

(continued from previous page)

Wisdom is God's gift to us. Therefore, when I have the "Fear of the Lord" this means that I am afraid of thinking, doing, or saying anything that would somehow diminish or destroy the love that exists between myself and the Lord.

Father John was raised by his parents, John (Jack) and Olga (Uhryn) Fields in a good Ukrainian Catholic home. Fr. John was always keenly aware of his Ukrainian Catholic upbringing – love of family, love of our Ukrainian Catholic faith, and a love of our Church. All these eventually nurtured his vocation and therefore

he responded to our Lord's call to serve his people as a priestly minister. What he had learned at home – love, faith, and dedication – he hoped to pass on to the people he would serve and love. And, of course, there is no doubt how much he loved our country and was proud to be an American of Ukrainian descent.

As a dedicated priest, Fr. John served God's Church and His people faithfully in many ways and various positions, assignments, and appointments. I am amazed by how

(continued on next page)

Архиепископ Стефан Сорока обмиває ноги дванадцятьом священикам 2012 р.

Великий Четвер в Frackville, PA 2012 р.

Bishop-emeritus John Bura Offers the Eulogy at the Funeral of Very Reverend Archpriest John Fields on December 4, 2020

(continued from previous page)

much he accomplished in his priestly ministry. He was our Archeparchy's Director of Communications and editor of the newspaper, The Way. Very indicative of his knowledge of Ukrainian Art and Architecture are the two beautiful churches he built in the wooden Galician-style.

As, I mentioned, there are many achievements and I will not mention all of them here at this time. You can certainly read about all of them in his published obituary.

None of us knows the length of our life here on earth. Almighty God created us out of love, but He does not let us know how long a life we will have in this world. Our life will be short or long, and we will live through various experiences and challenges, and if we faithfully fulfill God's will, we will share the glories of His Holy Resurrection. Father John knew this well. He knew we were created to live in heaven. Our earthly journey is temporary. God created us for eternity and happiness with Him forever in heaven.

Father John was 70 years old. We thank God for his life for which over 38 years were especially devoted to serving his Lord and Savior, his Church, and his Spiritual Children as a Priest.

How many lives did Fr. John's ministry touch and impact? How many were: baptized, received the Blessed Sacrament, confessions heard, couples married, the sick visited and comforted by being anointed with holy oil for the healing of body and soul, and finally celebrated their transition to Eternal Life?

Father John taught the faithful entrusted to him to love God and

to serve Him, to love our Ukrainian Catholic Church and to serve it, and to love these United States of America and to serve her.

The Very Reverend Archpriest John Michael Fields has gone from death to life. And, although we may be sad, we have to admit that we are grateful to God for Father John's life and ministry. I personally feel this tremendous loss. He was a good friend and trusted adviser. I sympathize with his beloved sisters, Diane and MaryAnn, and nieces, Katie and Maria, and his entire family. I can only imagine your sorrow.

Father John has been called home by his loving Lord. Jesus says, "I am going to prepare a place for you." Our Lord has gone ahead of us and prepared a special place, and then as Jesus says, "That where I am you may be also." Father John fulfilled his duties as a priest and pastor. Let us remember him in prayer, in good words, and in good deeds. Let him now find peace and eternal rest in his loving Lord and Master, Jesus Christ.

Vichnaya yomu pamyat!
Everlasting Memory!
Amen!

+Glory to Jesus Christ

Митрополит Степан Сулик офіційно освячує церкву Стрітєння Господнього в Ленсдейл, Пенс., неділя 17 травня 1998 р. Під час Літургії посвячення отець Іван Філдс був піднесений Митрополитом Суликом до Всечеснішого Протопресвітера

Sr. Albina, SSMI and Sr. Juliette, SSMI fall asleep in the Lord

Sr. Albina Gregory, SSMI Sr. Juliette Chicorli, SSMI Fall Asleep in the Lord

Sr. Albina Josephine Gregory, passed away at Nyack Hospital in Nyack, NY on November 30, 2020. She was 92 years old, and 76 years in Consecrated Life.

Sr. Albina was born in Belfield, North Dakota to George and Angeline Gregory along with her four siblings. Her family belonged to Saint Demetrius Ukrainian Catholic Church.

As a young farm girl, Josephine heard God's call to Religious Life. In 1944, she entered the Sisters Servants at the young age of 16.

Sr. Albina's first mission in the U.S. was at St. Basil Seminary in Stamford, CT in 1948. She arrived in the evening not knowing where to go, and rang the doorbell of the chateau, which was answered by a young priest Fr. Myroslav Lubachivsky, who later became Patriarch. Fr. Myroslav welcomed her warmly to Stamford and escorted her to the convent.

Sr. Albina worked and went to school in the evenings and summers, earning a Bachelor of Science in Education, preparing her for the ministry she would serve in for over 50 years. She taught in many parishes throughout the United States. Sr. Albina often returned back to a parish school and taught the children of some of her former students. During many of those 50+ years, Sr. Albina was both teacher and principal. She loved teaching the little ones and her meticulous ways of doing things rubbed off on her students. Although her outward appearance seemed tough, her children loved her, as they knew she loved them and she gave them 100% in nurturing their minds, but most importantly their souls.

Sr. Albina did not retire after she taught her last class in 2002. She immediately embraced her new mission, going where the need was greatest, becoming the Administrator of St. Mary's Retreat House, which she served in that role up until March of 2019. Sr. Albina again, gave 100% in serving the spiritual and physical needs of every retreatant that came to St. Mary's Retreat House, creating lifelong bonds with many of the groups who continued to return to St. Mary's year after year.

A most cherished ministry for her was being a sacristan at St. Mary's, and caring for the Lord's house. She made thousands of hosts each year for the Holy Dormition Pilgrimage, which were prayerfully cut the same size. Sr. Albina's utmost respect for the hierarchy and clergy was reciprocated, and endowed her with their sincere respect and love.

(continued on next page)

Sr. Albina, SSMI and Sr. Juliette, SSMI fall asleep in the Lord

(continued from previous page)

Sr. Albina was often associated with her continuous work ethic and determination to be productive, but like our foundress, Blessed Josaphata, she had a deep commitment to her prayer life, the Divine Liturgy, communal and private prayers, incorporating them into her daily life so that the whole day became a prayer.

Sr. Juliette Olga Chicorli passed away at St. Joseph's Home in Sloatsburg, NY on December 6,, 2020. She was 95 years old, and 78 years in Consecrated Life.

Sr. Juliette was born in Thunder Bay, Ontario, Canada to Thomas and Anna Chicorli along with her other 17 siblings. She is survived by her sisters Ellen, Cornelia and Connie along with many nieces and nephews. Sr. Juliette was preceded in death by her sisters Mary, Eva, Nellie, Stella, Stephanie and her brothers John, Walter, Michael, William, Norman, Nicholas, Metro, Maurice, and Harry.

Sr. Juliette grew up in a large loving family, raised by parents whose faith in God was a priority. She experienced God's call at the young age of 16, and entered the Sisters Servants of Mary Immaculate in Mundare, Alberta Canada in 1942.

When Sr. Juliette entered the Sisters Servants, there was only one province in North America, Christ the King in Canada. Thus, Canadian and American SSMI's served together the needs of our people beginning in 1935. The Immaculate Conception Province in the United States was established in 1959. It was at this time that the Canadian SSMI's were given the opportunity to choose to stay in the U.S. or return to Canada. Sr. Juliette's missionary spirit prompted her to stay, knowing the sacrifice of leaving behind her large family and her homeland.

Sr. Juliette is the last Canadian-born SSMI in the United States, which reminds us of our unity with our "Mother" province. This unity with our Canadian Province will remain strong in our hearts, even with Sr. Juliette's passing.

Sr. Juliette's main ministry as an SSMI was in elementary education. She enjoyed teaching primary grades in parishes throughout the U.S. for over 50 years. As an educator, she prepared her lessons conscientiously, she always focused on developing the minds, hearts and souls of the little ones which were entrusted to her.

Sr. Juliette also ministered for a short while at St. Mary's Retreat House and at St. Joseph's Home where she enjoyed caring for the elderly.

Sr. Juliette did not like to be in the spotlight, but lived her religious life simply and faithfully. She had a humble heart and a listening ear, always

(continued on next page)

Sr. Albina, SSMI and Sr. Juliette, SSMI fall asleep in the Lord

(continued from previous page)

being ready to listen to the pains and struggles people would share with her. She was community-minded, and an unwavering supporter for the various needs of the Sisters Servants. Although she was more of an introvert, if the SSMI's were having a raffle, or needed to raise money for a certain project, she was not shy in "pounding the pavement" in getting various organizations and people to support our project.

Sr. Juliette continued to wear the full veil/habit after Vatican II allowed religious to wear a simpler sign of their consecration. She may have suffered ridicule because of this choice, but it also brought her some laughter. In 1992 the movie "Sister Act" was a big hit. Sr. Juliette was teaching in St. Josaphat School in Rochester, NY when some of the students thought she was one of the nuns in the movie and wanted her autograph.

In 2016, Sr. Juliette's eyesight started to diminish along with her hearing, but her mind was sharp as ever. Many SSMI's have the fond memory of seeing Sr. Juliette and Sr. Tharasia faithfully praying the rosary together every evening for the many intentions that people gave them. In 2017, Sr. Juliette became a resident at St. Joseph's Home.

When asked about her life, Sr. Juliette responded: "My religious life has been very rewarding with blessings a hundredfold daily."

Sr. Albina and Sr. Juliette were faithful women of prayer and service to their Community and Church. They will be missed by their Sisters in Christ and those whose lives they touched. May their memory be eternal!

On December 9th, Bishop Basil Losten celebrated a private panahyda service for the souls of Sr. Albina and Sr. Juliette at St. Mary's Chapel. In the evening, Msgr. John Terlecky, Chaplain, and Fr. Ivan Tyhovych celebrated a parastas. On December 10th, Bishop Paul Chomnycky, Eparchy of Stamford; Msgr. John Terlecky, Chaplain; Fr. Kiril Angelov, Chancellor; and Fr. Andriy Dudkevych, pastor of St. Nicholas in Passaic, NJ celebrated the funeral Divine Liturgy. In his homily, Bishop Paul talked about the spirit of the SSMI's which is to go where the need was the greatest. *He said, "So what does this mean? It means the Sister Servant doesn't have the right to acquire a lot of possessions or throw down roots in any place, because there is always another mission on the horizon. Sr. Albina and Sr. Juliette, and all the Sisters did and do the same apostolic work of the apostles so long ago: they teach, they heal and they witness."*

Burial and Interment were held at the Sisters' cemetery in Sloatsburg.

*****In lieu of flowers, donations in memory of Sr. Albina and Sr. Juliette may be made towards St. Joseph's Expansion**

UKRAINIAN CATHOLIC ARCHDIOCESE OF PHILADELPHIA
Metropolitan Archbishop Borys Gudziak
 810 North Franklin Street
 Philadelphia, Pennsylvania 19123-2005
 Phone (215) 627-0143 Fax (215) 627-0377
ukrmet@ukrcap.org

Грудень 2020 року

Слава Ісусу Христу!

Дорогі у Христі Сестри і Браття!

Молюся, щоб у ці дні, коли ми всі з вірою і надією намагаємося гідно відповісти на виклики глобальної пандемії, громадського неспокою та невпевності в Америці та у світі, Ви могли ще більше відкриватися на спасенню Божу благодать. Нехай сила Господня буде в Вами на кожному кроці Вашого життя!

Ми, члени Української Католицької Церкви, протягом року використовуємо три християнські привітання: Христос Рождається! Христос Воскрес! Слава Ісусу Христу! Ці слова, які ми промовляємо сотні разів на рік і тисячі протягом усього життя, містять найглибшу правду про суть нашого існування.

*Невдовзі і до Празника Стрітіння Господнього, пригадуючи найважливішу подію в історії людства, ми казатимемо “Христос Рождається!” У Різдві Бог став людиною. Ставши одним із нас, Він розпочав втілення Божого плану нашого відкуплення. Відтоді ми врятовані. Повернення немає. Під час Різдва цього року, промовляючи “Христос Рождається!”, пригадуйте над важливістю цієї події і що все це сталося заради **Вас**.*

Від Великодня до Вознесіння ми говоримо “Христос Воскрес!” Воскресіння — перехід від історії до вічності — є сповненням Різдвяної обіцянки і Господнього плану дарувати нам життя, здолавши смерть і гріх. Кожного разу, коли ми кажемо “Христос Воскрес!”, ми визнаємо нашу віру і утверджуємо одне одного у розумінні, що Христос смертю смерть подолав. Отже Воскреслий є Паном нашого життя. І ми визнаємо: “Вмер Він за всіх, щоб ті, хто живе, не жили вже для себе самих, а для Того, Хто за них був умер і воскрес. (2 Кор 5:15)

У інші періоди протягом року ми кажемо “Слава Ісусу Христу!” Це привітання чітко показує хто ми і Кому вірні. Ми віддаємо хвалу Ісусові не лише словами, але й нашим життям і служінням. Насправді, це підтвердження двох перших привітань: ми славимо Того, Хто родився для нас у Різдві та помер і воскрес у Великодні. “Як настало ж виповнення часу, Бог послав Свого Сина, що родився від жони, та став під Законом, щоб викупити підзаконних, щоб усиновлення ми прийняли” (Гал 4:4-5.

Разом з Вами Архиепархія каже “Христос Рождається!”, “Христос Воскрес!”, “Слава Ісусу Христу!”. Значення цих слів та існування нашої Архиепархії наступне — служити Вам і Вашим близьким, допомагати Вам будувати стосунки з Богом.

Я вдячний за гостинність та підтримку, яку отримую від початку єпископського служіння в Філадельфії. Незважаючи на пандемію, продовжую відвідувати парафії та слухати наших священників, вірних і друзів. Вже відвідав 58 із 63 наших парафій та місійних станиць. Багато пізнаю та вчуся під час таких візитів. Ми разом у Святому Дусі намагаємося розпізнати Господні пріоритети для нашої Архиепархії. Чотири засідання третьої сесії Архиепархіального собору, що їх ми проводили протягом листопада-грудня через Зоот, були надзвичайно плідними. Цифрові засоби комунікації допомагають нам молитися і бути разом. Дякую духовенству, монашеству і вірним за Ваше тепло, відданість Богові та підтримку Ваших парафій. Браття підтримка єпископів наших чотирьох єпархій в Америці є для мене постійним джерелом натхнення. З одного боку, ми досвідчуємо примусові зовнішні обмеження, але з іншого — завдяки участі у соборах, онлайн-конференціях і богослужіннях та різні зустрічі, ми виходимо із силосів, що нас

(Продовження на ст. 29)

Різдвяний лист

(продовження з попередньої сторінки)

обмежують з середини. У новому році цей процес продовжуватиметься з новим творчим підходом, адже “Ми ж відкритим обличчям, як у дзеркало, дивимось всі на славу Господню, і змінюємося в той же образ від слави на славу, як від Духа Господнього.” (2 Кор. 3:18)

Як обіцяв в Різдвяному листі минулого року, при допомозі зовнішніх експертів ми поступово вивчаємо Архiepархіальні фінанси та запроваджуємо відповідну бухгалтерську систему, що дозволить краще звітувати та інформувати. Невдовзі я поділюся новинами і планами про цю та інші реформи.

Нашою метою на 2020 рік було обміркувати як Архiepархія може покращити своє служіння вірним. Дозвольте поділитися частиною плану щодо цього. Сьогодні головною перепоною, яка стримує нашу Церкву у розвитку служіння є значний брак духовенства. На теперішній момент у нас 37 активних священників, що покликані служити у 63 парафіях. Усім священникам за 40 років, і багато з них є надзвичайно перевтомлені.

Думаючи про рішення цієї проблеми, минулої весни я розпочав процес пошуку і відбору кандидатів для служіння в Архiepархії. Із більше 40 кандидатів ми відібрали сімох молодих священників і семінариста, який вже закінчив навчання. Сподіваюся, що невдовзі Ви зможете з ними особисто познайомитися. Клир нашої Архiepархії пізнає їх через онлайн-зустрічі і захоплений їхньою щирістю і готовністю служити. Кожного тижня через онлайн-конференції група кандидатів знайомиться з особливостями душпастирського служіння в США. За попереднім планом ці молоді працівники на Господньому винограднику проведуть пів року в Філадельфії, а потім будуть направлені на парафії. Їхнє завдання — підтримати чи попровадити ініціативи у молодіжному служінні та освіті. У душі самопожертви вони їдуть з єдиною метою — підтримати наше духовенство і служити вірним. Я не обіцяв їм легкого життя, а навпаки понаднормову працю і самопожертву. Разом з іншими єпископами нашої Церкви в Америці ми висловили критерії та вимоги до кандидатів у нашому спільному листі “Від серця до серця: Лист до кандидатів на священниче служіння у митрополії Української Католицької Церкви в США”. Його можете знайти на сайті Архiepархії та інших інтернет-ресурсах.

Щоб ця група досвідчених, відданих, місійних священників і їхні родини змогли почати служіння в Архiepархії, нам потрібна значна сума — принаймні 600 тисяч доларів на перший рік. Однак варто зауважити, що це менша сума, ніж та, що потрібна для формації семінаристів у Америці (приблизно 300 тисяч на кожного священника). Нові священники, яким 40 років або й менше, володіючи англійською мовою, зможуть допомогти нашому духовенству в основній діяльності — служити Вам.

Я прошу Вашої допомоги у цьому великому ділі. Підтримайте ініціативу запрошення нових священників Вашою пожертвою. Або ж, долучіться до Архiepіскопського Фонду 2030, який заснований минулого року для вирішення викликів та пошуку можливостей для Архiepархії.

У цей Різдвяний час і у новому році прошу Вас про молитву. Господь Вас чує і відповідає на Ваші прохання. Підносьте Архiepархію і мене у своїх молитвах, щоб ми могли вірно йти Господніми дорогами і Вам служити. Молюся за Вас, за всіх хворих і старших людей, за молодь, за медиків, за засмучених і самотніх. Запевняю Вас — Господь з нами!

Нехай Господній мир і радість Його Воплочення будуть з Вами і Вашими найближчими у час Різдва і протягом всього року.

Христос Рождається! Христос Воскрес! Слава Ісусу Христу!

Вдячний Вам у Христі,

+
+ Борис

A Busy Month for the Students and Parishioners of St. Nicholas Parish in Minersville, PA

A Busy Month for the Students and Parishioners of St. Nicholas Parish in Minersville, PA

Despite the challenges of COVID-19 the students of St. Nicholas School in Minersville, PA have been busy with classes and other activities during this last month. It has been a time to remember those who are in need and the needs of the world.

During the week before Thanksgiving, each student wrote down the things for which they are thankful. These were read during Morning Prayer and attached to a Thanksgiving banner. Among the things that students mentioned were family, friends, being in school, and the medical professionals and first responders who are risking so much to care for those who are suffering.

St. Nicholas took time to visit the students at St. Nicholas. Being very careful of Social Distancing, he still wanted to treat the students to a gift on this special feast day of the parish and school. His angels, however, were unable to be with him due to the COVID-19 regulations, so Fr. Mark Fesniak, pastor, filled in to help. The students met with

St. Nicholas, one grade at a time, in the gym. It was the highlight of the day for students and staff.

(continued on next page)

A Busy Month for the Students and Parishioners of St. Nicholas Parish in Minersville, PA

(continued from previous page)

Students also made cinnamon-applesauce ornaments for their trees with the assistance and guidance of Principal Susan Miller. These non-edible ornaments will be a wonderful addition to the Christmas trees in the homes of the students.

On Dec. 9, the Sisters Zenovia and Natalya, SSMI, renewed their vows at the Divine Liturgy with the students and parishioners. Each spoke about their vocation and the meaning of Consecrated Life. Students had the opportunity to ask questions and of the Sisters and then, later during the Divine Liturgy to witness the renewal of the Sisters' vows.

(continued on next page)

A Busy Month for the Students and Parishioners of St. Nicholas Parish in Minersville, PA

(continued from previous page)

The students of St. Nicholas School worked together with the parishioners of St. Nicholas on the Parish Advent Project.

The Parish Advent Project was a donation to *Toys for Tots*. Remembering those less fortunate during this time of great need, the parish and school collected over 200 games and toys for children in need. This was also a way to follow the example of our parish patron, St. Nicholas who showed us how to give to those in need.

Teaching young students about the Birth of Christ

Pastors are incredibly busy people, especially during this Christmas season. Still, Fr. Ivan always finds time to be with his students at the Assumption Catholic school in Perth Amboy, NJ. Recently, he took lower grades students and their teachers to the church and explained the story of Christ's birth by observing the icon of Nativity. The students had a wonderful opportunity to learn more about main characters in the icon: Mary (the Theotokos), baby Christ, Joseph, the angels, the shepherds, the Magi. He pointed to the scene of Christ's bath and explained why it is important (it shows that Christ was a real baby). He explained why Joseph is sitting away from the

Theotokos and Child (he was not Christ's father). He also identified the devil in the icon and explained that devil is tempting Joseph not to believe in the Incarnation of God. All students learned that through his birth, Christ has healed a wounded humanity and restored our harmony and friendship with God.

THE CLASS RING CEREMONY

While the start to this school year at Assumption in Perth Amboy, NJ has a different look to it amid the coronavirus pandemic, there are some school traditions still taking place that will make this school year feel a little normal. One of them took place recently, where 8 grade students and their parents came out in social distance style to pray at the morning Divine Liturgy and participate at the Blessing of Class Ring Ceremony for the class of 2021. The Rings Ceremony is one of the most memorable

events for the graduating class. The rings were blessed by Fr. Ivan Turyk and presented to the Class of 2021 by the school's principal, Mrs. Lissette Shumny. Following the Liturgy, students gathered in the school for a special luncheon and to turn each others' rings.

Manassas Parish holds Food Drive for Needy

The Annunciation of the Blessed Virgin Mary parish (Manassas, VA) continues its annual Thanksgiving and Christmas food drives by collecting non-perishable food. This year, because of increased demand on local food banks due to the COVID-19 pandemic, the parish has been collecting food since September and will continue to collect food throughout the year.

On November 15th, parishioners (Janet G., Margaret M., and Helen T.) delivered the collected food to the food bank at the Sacred Heart Roman Catholic Parish.

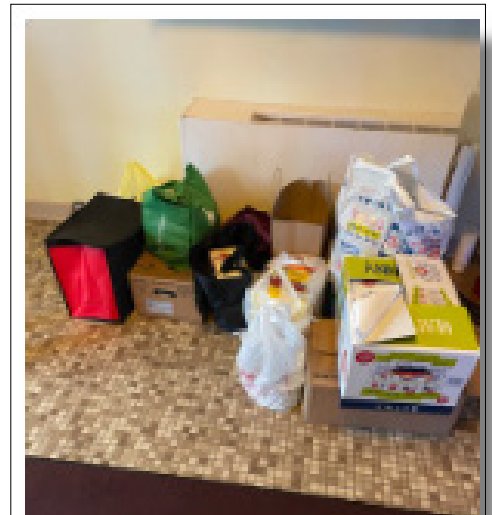
Pictured with one of the trunk-loads of food are parishioners James and Helen, and pastor, Fr. Alexander Dumenko.

Phoenixville Parish Helps The Needy in Ukraine and USA

Thanks to the generosity of the parishioners of Sts. Peter and Paul Ukrainian Catholic Church in Phoenixville, four large boxes were recently shipped to Ukraine. These boxes contained gloves, hats, scarves and socks in relief of victims from the catastrophic flood this summer.

In addition, the parish collected several boxes of non-perishable food items for the local pantry. These contributions were made possible by the generosity of the parish members who recognized the need of not only the people in Ukraine, but also of their friends and neighbors who are suffering through this pandemic.

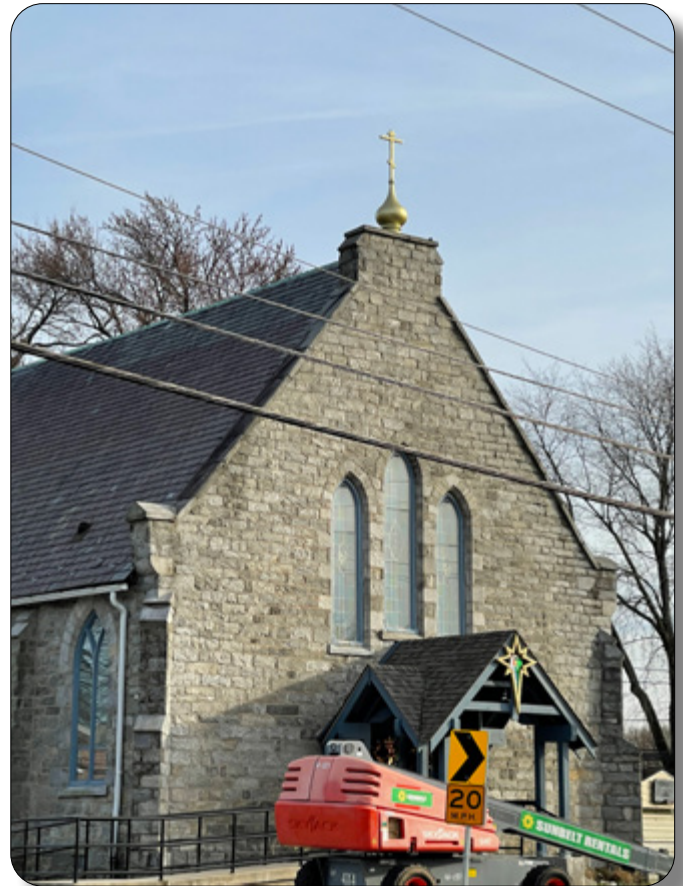
“First Confession with Holy Communion at Holy Myrrh-Bearers Parish”

During the 10:00 am. Sunday Liturgy on November 15th, before blessing the parish’s new golden dome/cross and the wooden 12 foot outdoor Eagle Scout Cross, Bishop Andriy distributed Holy Communion to Gabriella Weist who just made her First Confession. The growing and active parish in Swarthmore, PA., is proud to have one of its youngest members receive the Sacrament of Penance and wish her many happy and blessed years - Mnohaya Lita!

New Dome Installed in Swarthmore, PA

The Cross and dome of Holy Myrrh-Bearers church now rises majestically above the city of Swarthmore ! May it be a beacon of hope to all who pass by, and enter within !

Relocation of the Contemplative Nuns of St. Basil the Great

The Contemplative Nuns of the Order of St. Basil the Great, who have resided in Middletown, NY, since 1992, will be relocating to Jenkintown, PA, by the New Year.

The Nuns of St. Basil the Great are the contemplative branch of the Sisters of the Order of St. Basil the Great. Their contemplative Basilian monastic life is above all a life of prayer, in imitation of Christ's unceasing communion with His heavenly Father. Their personal prayer, sacrifice, and openness to the Divine Presence in each moment, is combined with their intercession for the needs and intentions of the Church, the world, their Order, and all who ask for their prayers.

Although residing in the motherhouse of the Jesus, Lover of Humanity

Province, from where the active Sisters carry out their apostolic works, the Nuns will maintain their unique identity as the contemplative branch of the Order.

As the Contemplative Nuns leave the Eparchy

of Stamford, they wish to extend their heartfelt gratitude both to His Excellency Bishop Emeritus Basil Losten and to His Excellency Paul Chomnycky, OSBM, for their generosity, loving assistance, prayers, Divine Liturgies and annual feast day visits over the years. In 1992, Bishop Basil placed the tabernacle, provided the antimimension, later donated the icon of the Mother of God for their chapel, and celebrated with the Nuns his January 1st feast day only six weeks after their moving in. Bishop Paul Chomnycky, also a Basilian, gave many generous donations to

our monastery.

The Nuns look forward to placing themselves under the loving shepherding of His Grace, Borys Gudziak, Archeparch of Philadelphia.

The Sisters are looking for volunteers to help them sort, pack and empty their monastery. Volunteers are welcome to support the Nuns as they prepare for this move. Volunteers may call M. Bernadette, OSBM, at (845)343-1308 to arrange for a convenient time.

BISHOP PAUL BLESSES ICON OF ZARVANYTSIA

On Sunday, November 1, 2020, Bishop Paul Chomnycky, Eparchy of Stamford, blessed an icon of our Lady of Zarvanytsia at the Sisters Servants of Mary Immaculate in Sloatsburg, NY. The beautiful icon was donated to the Sisters Servants by V. Rev. Archpriest Kiril Angelov, pastor of St. Michael's in Yonkers, NY, and his family. The icon will be venerated and carried in procession during the 67th Holy Dormition Pilgrimage on Aug. 14 & 15, 2021.

Bishop Paul and Fr. Kiril celebrated moleben to the Mother of God, to which the Sisters Servants sang the responses. Following the moleben, Bishop Paul blessed the icon of our Lady of Zarvanytsia. The icon will have a home in the new St. Joseph's Chapel when the chapel is completed. The Sisters Servants extend sincere gratitude to both Bishop Paul and Fr. Kiril for their kindness and generosity.

2020 Annual Holodomor Memorial at St. Patrick Cathedral

The annual Memorial Service for the victims of the HOLODOMOR – THE MAN-MADE GENOCIDAL FAMINE AGAINST UKRAINE – was very different in the incredibly different and difficult year of 2020 due to the pandemic. His Eminence Metropolitan Antony of the Ukrainian Orthodox Church of the USA, accompanied by V. Rev. Fr. Vasyl Pasakas and His Grace Bishop Paul of the Ukrainian Catholic Eparchy of Stamford, accompanied by Rev. Fr. Peter Shyshka and Deacon Andriy Pradyvus, served the memorial. Also present were the representative of the Ukrainian Congress Committee of America, Andrew Dobransky, the Ambassador of Ukraine to the United Nations, Sergiy Kyslytsya, Ambassador Extraordinary and Plenipotentiary

Permanent Representative of Ukraine to the United Nations and Oleksii Holubov, Consul General of Ukraine in New York.

It was a very different commemoration this year with the Cathedral nave

almost completely empty. The bishops normally pray with three to four thousand of their faithful present, creating a powerful witness to God remembering the 7-10 million men, women and children who perished in one of the world's worst-ever acts of genocide – the Holodomor of 1932-33 in Ukraine. Metropolitan Antony remarked to those he spoke with the next day that “when I turned to speak at the conclusion of the memorial service and looked out over the vast cathedral and saw just four or five people where I would normally see at least

three thousand, I was taken aback...I realized that the Cathedral was empty because of the pandemic our nation is presently enduring, but at that very moment, I felt with immense intensity, the souls of those millions of victims for whom we were praying.

Adapted from the article on https://www.uocofusa.org/news_201124_1

The full service is available on YouTube. <https://www.youtube.com/watch?v=Qf1HHG-07sw>

KIDS of THE WAY ШЛЯХ

Official Publication of the Ukrainian Catholic Archeparchy of Philadelphia

GOD IS WITH US

God is with us! God is with us!
Understand, all you nations, and submit yourselves
for God is with us!

Hear all you distant lands, You mighty ones,
submit yourselves, for God is with us!

If you strengthen yourselves again,
again you will be defeated,
Form a plan, but the Lord will thwart it,
for God is with us!

Whatever word you speak will not stand even
among yourselves,
We will not fear what you fear nor shall we be
dismayed,
for God is with us!

Hallow the Lord our God and He will be your fear,
If you trust in Him, He will be your refuge,
for God is with us!

We will hope in Him and by Him will we be saved,
Here am I with the children God has given me for
God is with us!

The people who walked in darkness have seen a
great light,
Upon you who dwelt in the shadow of death,
a light has shone,
for God is with us!

For a child is born to us; a son is given to us,
Upon His shoulder dominion rests,
Of His peace, there is no end,
for God is with us!

They call Him Angel of Great Counsel,
Wonderful Counselor,
Mighty God, Master, Prince of Peace,
Father of the age to come,
for God is with us!

Glory to the Father, and to the Son and to the
Holy Spirit, now and ever and forever. Amen...for
God is with us!

God is with us! God is with us!
Understand, all you nations, and submit
yourselves for God is with us!

When you attend Compline this Christmas Eve, listen for this hymn. It is known as the Song of the Prophet Isaiah because its verses are taken from the book of Isaiah, chapters 8 and 9 in which God spoke to the prophet shortly before the birth of his own son, centuries before the coming of God's son, the Baby Jesus. He foretold to him that, because the Israelites had not lived up to their covenant with Him, God would no longer hold back the might of their dreaded enemy, the Assyrians, who would soon be allowed to overtake them in battle. The good news was that those Israelites who had remained faithful and had not forsaken their own personal relationship with God had nothing to fear. Because they remained with God, God would remain with them and protect them from the attacks of their enemy!

We know that every event in the Old Testament was recorded there as a foreshadowing of the events that would happen in the New Testament, which in turn,

would foreshadow the events of our own day! Many in our world today do not choose to honor God and for this reason, treating us in the very same manner as He had treated the Israelites, God allows our present society to be overtaken by its enemies, and we see many scary things happening in the world.

This should not frighten us as believers! What did God tell the prophet, Isaiah? Those of us who have remained faithful to Him today will fare just like the faithful Israelites of the Old Testament and can be assured of His protection and love! God is with us!

We can read this hymn as a battle cry of defiance toward the Assyrians of our present-day! We will not fear! If we trust in Him, He will be our refuge, for God is with us! He was with His people when He came to us in a stable in Bethlehem. Unto Us, a Child is born. He is with us today when He comes to us in the Holy Eucharist. Don't be afraid when you see scary things happening! God really is with us!

- Written by Lynne Wardach

FIND ORNAMENTS ON PAGE 13

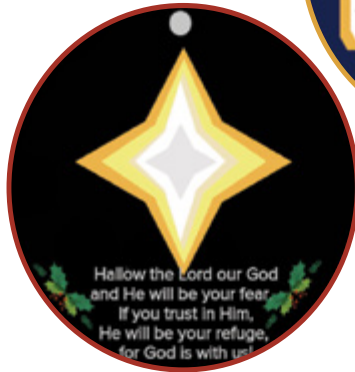
WWW.BYZIMOM.COM 06

GOD IS WITH US

ornaments

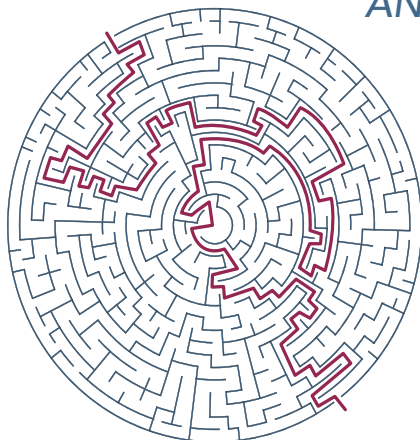
Photocopy and cut.

art by Lynne Wardach

ANSWER KEY TO PUZZLES

UPSIDE DOWN

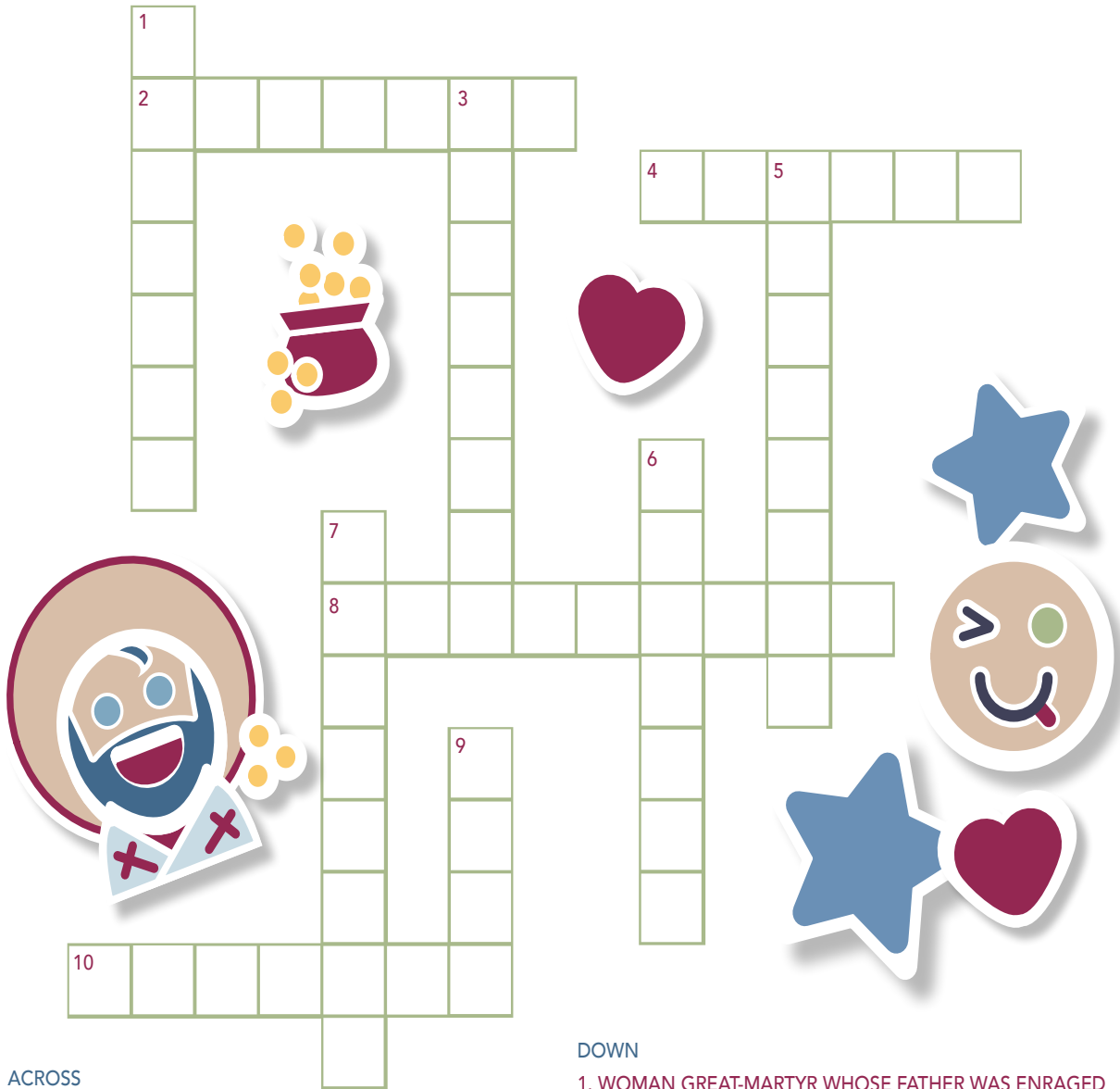

DOWN
1. BARBARA
3. SPYRIDON
5. NATIVITY
6. STEPHEN
7. NICHOLAS
9. ANNA

DECEMBER CROSSWORD PUZZLE

ACROSS
2. AMBROSE
4. DANIEL
8. INNOCENTS
10. JULIANA

December Saints Crossword puzzle

ACROSS

- 2. ARCHBISHOP OF MILAN AND TEACHER WHO CONVERTED AND BAPTIZED ST. AUGUSTINE.
- 4. ONE OF THE FOUR GREAT PROPHETS, WHOSE COMPANIONS ANANIAS, AZARIAS, AND MISAEL WERE THROWN INTO A FIERY FURNACE.
- 8. 14,000 INFANTS WHO DIED FOR CHRIST BY ORDER OF KING HEROD, KNOWN AS THE HOLY ____.
- 10. 500 MEN AND 130 WOMEN CONVERTED UPON WITNESSING THE PUNISHMENT OF THIS WOMAN-MARTYR, WHO WERE THEN MARTYRED WITH HER.

14 Byzi Kids // DEC 2020

DOWN

- 1. WOMAN GREAT-MARTYR WHOSE FATHER WAS ENRAGED AT HER CONVERSION, TO THE POINT OF EXECUTING HER HIMSELF.
- 3. WONDERWORKER SAINT AND BISHOP OF TREMITHUS, WHO IS ALSO COMMEMORATED ON CHEESEFARE SATURDAY.
- 5. THE MUCH-ANTICIPATED FEAST WHICH CELEBRATES THE BIRTH OF OUR LORD JESUS CHRIST.
- 6. ARCHDEACON WHO WAS FIRST OF THE CHRISTIAN MARTYRS.
- 7. THE FAMOUS WONDERWORKER AND ARCHBISHOP OF MYRA, WHOSE FEAST WE CELEBRATE THIS MONTH.
- 9. THE FEAST WHICH CELEBRATES THE CONCEPTION OF THE THEOTOKOS IN THE WOMB OF HER MOTHER, ST. _____.

HELP SAINT
NICHOLAS SAVE THE
SAILORS.

05 Byzi Kids // DEC 2020

АРТВОРК ВУ ЖУЛІЕ ЛУСКЕУ © 2020

Based on the mosaic of the Nativity at The Ukrainian Catholic Cathedral of the Immaculate Conception Philadelphia, PA

These coloring pages are proprietary and may not be used for commercial purposes.

SS . Joachim and Anna Ukrainian Catholic Church, Front Royal, VA

WWW.BYZIMOM.COM 19

THE NATIVITY OF THE LORD

The Birth of Christ is a celebration of joy. The fact that God became man and entered into our human life is seen in the Icon of the Nativity. Wrapped in swaddling clothes and lying in a manger is the Christ Child. All the details of the Icon relate to His presence. This presence shines radically with the black opening of the cave in which He was born. This contrast is often seen in the Fathers' writings in terms of the spiritual light of Christ's birth radiating through the shadow of death encompassing man. The black mouth of the cave, then symbolically, is precisely this fallen world in which the "Sun of Righteousness" has dawned, this wilderness which the "Light of Wisdom" has illumined.

The Virgin Mother is shown half-sitting, supported by a hammock-type bed used by the early Jews in their travels. Striking is the absence of the usual sufferings of childbirth which is iconographically seen to be an indication of the virgin-birth of Christ.

As in the Gospel, all mankind is called to this event. The Wise Men represent the learned and astute, and the shepherds represent the humble of this world. A multitude of Angels give glory to God and announce this good news to mankind.

Your Nativity,
 O Christ our God,
 has shed on the world
 the Light of Wisdom.
 For by it, those
 who worshipped the stars,
 learned through a Star
 to worship You,
 the Sun of Righteousness,
 and to know You as the
 Orient who rises
 from on high.
 O Lord glory to You!
 TROPARION OF THE
 NATIVITY OF THE LORD

THE NATIVITY OF THE LORD

In the Icon, several episodes are grouped together and shown simultaneously. In the bottom left corner, Joseph sits in painful thought, while the Devil, under the guise of an old and bent shepherd, suggests new doubts and suspicions to him. In the opposite corner, two women are seen bathing the new born Infant, to show the real humanity of Jesus.

All of creation takes part in the birth of the Savior. In the cave, the Infant lies guarded by an ox and a donkey. While the Gospels do not speak of them, all icons of the Nativity portray them because of the manifest fulfillment of the prophecy of Isaiah, "An ox know its owner, and an ass its master's manger." (Is. 1: 3) The mountain-side is a backdrop to the event. While it bears little correspondence to the terrain of Bethlehem in Judaea, it parallels a line from the prayer of the Prophet Habakkuk: "God comes from Teman, the Holy One from Mount Paran. Covered are the heavens with His glory, and with His praise the earth is filled." (Hab. 3: 3)

One final detail is the tree painted across from the image of Joseph, included not only in its own right as an offering to Christ, but also as a symbol of the Tree of Jesse. In the words of the Prophet Isaiah, "But a shoot shall sprout from the stump of Jesse, and from his roots a bud shall blossom. The spirit of the Lord shall rest upon Him." (Is. 11: 1-2)

The Icon of the Nativity calls us to praise and glorify the Birth of Christ. With the hymns of Vespers we too say: "What shall we bring to You, O Christ, Who, for our sake, was born on earth as man? Every creature brings thanks to You: Angels their songs; the heavens a star; Wise Men gifts; Shepherds amazement; the earth a cave; the wilderness a manger; but we - the Virgin Mother."

Today the Virgin gives birth to the Transcendent in Essence,
 and the Earth presents a cave to the Inaccessible,
 the angels with the shepherds sing His glory,
 and the wise men with the Star travel on their way,
 for to us is born a Young Child,
 who is God from all eternity.

KONTAKION OF THE NATIVITY OF THE LORD

Ісус Христос – здійснення закону та пророків

Ісус Христос здійснив усі пророцтва Старого Завіту щодо приходу Месії. У Ньому Бог став чоловіком. У різдвяній коляді ми радісно співаємо про щасливу звістку, що Бог воплотився - прийняв людський вид. Він уподібнився до нас у всьому, крім гріха. Метою Його приходу було «спасіння нас своєю любов'ю». Він був уділяючою й жертвною Любов'ю.

Через Христа – Сина Божого – ми всі стали ближчими до Бога і один до одного. Ісус є нашим Братом. Ми всі є частиною Божої родини. Ми всі брати і сестри в Христі. Ми правдиво віримо і шукаємо доріг нашого Господа і Владики. Ми молимося: «Нехай буде воля Твоя», щоб свята, божественна і визначена воля Всевишнього Бога здійснювалася на словах, у прагненнях та діях.

У перший різдвяний ранок ангели з висоти, з раю, голосили: «Слава во Вишніх Богу і мир людям доброї волі». Шукаймо добра й правди, щоб любов та правда торжествували. Пам'ятаймо, що Ісус є серцем цієї пори. Нехай же світло Христове яскраво світить в наших серцях і в наших гідних ділах. Тоді справедливість запанує у нашому щоденному житті. І справжній мир настане на землі, такий же як у Царстві Божому.

Отець Юрій Ворощак

Святкування українського Різдва багатого обрядами і символами

Святкування празника Різдва нашого Господа є справді радістю для нас, українців католиків в Америці. Ми святкуємо цей празник дотримуючись наших столітніх традицій.

У приготуванні до Різдва ми вступаємо в час посиленої і поглибленої молитви та посту. Цей час ми називаємо Пилипівкою, або Пилипівським постом. У Західній Церкві цей період приготування називається Адвентом, який обіймає чотири неділі перед Різдрвом. Цього року за латинським обрядом

Адвент (перша неділя) припав на 29 листопада. Початковий день для них міняється з року в рік. Але для нас, українців-католиків, Пилипівка починається завжди того самого дня – 15 листопада, в наступний день після празника святого Пилипа 14 листопада за Григоріанським календарем. В останній день Пилипівки, в навечір'я Різдва (24 грудня) вірні, наскільки це можливо, дотримуються строгого посту – утримуються не лише від м'ясних страв, але й від молочних. У переддень Різдва,

українці-католики збираються разом удома на спільну Святу вечерю. Приготуванню до цієї вечері уділяється велика увага. Хата старанно випрятується, уся родина вдягається в вишитий одяг. Стіл накривається білим або вишиваним обрусом, що символізує пелени Того, Хто лежить у яслах. На стіл ставиться святковий посуд, свічка в підсвічнику, а в центрі стола – калач.

Калач – це особливий різдвяний хліб, що символізує Христа – Хліб життя. Калач печеться з трьох

частин, які символізують триєдність Божої Особи – Пресвятої Трійці – Отця, Сина і Святого Духа. Калач сплітається в коло, що символізує Божу тотожність. Цей символізм представляє таїнство Трійці - одного Бога в трьох Божих Особах. У середину калача ставиться свічник зі свічкою. Запалена свічка символізує Вифлеємську зорю, яка вела мудреців до Дитятка Ісуса, Який є світлом світу.

Додаткове місце за столом накривається

(Продовження на ст. 47)

Святкування українського Різдва багатого обрядами і символами

(продовження з попередньої сторінки)

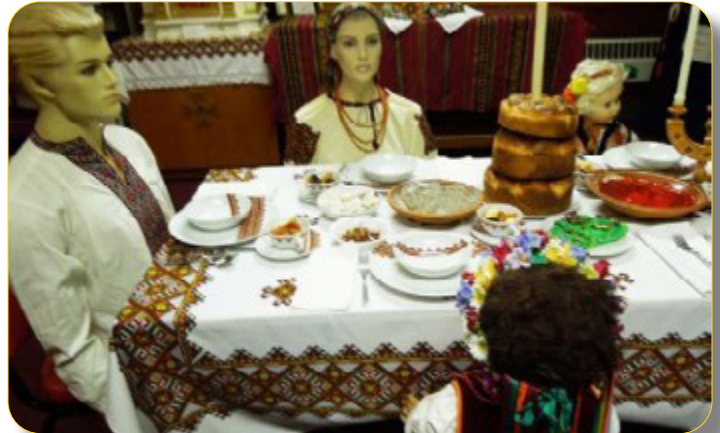
для тих родичів, які в той рік відійшли у вічність. У куті під іконами ставиться сніп пшениці, який називається дідух. У цей день найперше годують худобу, бо вона була першим Божим створінням, яке побачило новонародженого Ісуса, Сина Божого.

Слідкувати за сходженням першої зірки доручають дітям. Як тільки перша зірка з'явилася на видноколі, сідають за вечерю. Найперше читається молитва благословення столу і співається різдвяний гімн. Глава дому роздає всім просфору – кусочок хліба вмоченого в мед – з вітанням: «Христос Раждається!» Кожен відповідає: «Славте Його!» Мед нагадує нам про солодник Божий дар. А часник, який також може роздаватися на початку вечері, - про гіркоту життя: про страждання народу Божого під владою фараона ще до приходу Месії. Часник також нагадує нам про наші особисті страждання в світі.

Дванадцять страв на вечерю, що символізують

дванадцять апостолів, приготуються без м'яса – пісні. Головною стравою на Святвечорі є кутя – варене зерно з маком і медом (з додаванням орхів та родзинок), а ще пісна зупа, або борщ, гриби, різна риба – оселедець чи смажена, вареники, пісні голубці. Під час вечері п'ють узвар, а на завершення ласують різними солодощами. Після вечері родина колядує.

По вечері, або на наступний день, родина йде до церкви, щоб відсвяткувати Різдво зі своєю ширшою родиною – парафіянами своєї церкви. Спочатку правиться вечірня, на якій періодично співається гімн «З нами Бог»: «З нами Бог, розумійне народи, і покоряйтеся, яко з нами Бог». Стихи пригадують нам про постійне перебування Бога зі своїми вірними. Ніяке неправе слово не вистоїть... Ми не маємо боятися того, що бояться інші, і немаємо тривожитися. Але надіятися на Нього, Господа Бога, бо Ним ми будемо спасені. Дитя, Дитина Ісус, народився нам сьогодні. Син, Син Божий даний нам. На

Його плечах спочивають царства й немає краю Його миру. З нами Бог, бо Бог Предвічний народився цього дня, щоб звільнити людство від гріха.

Ікона Різдва нашого Господа і Спаса Ісуса Христа розміщується на почесному місці в церкві для поклоніння. Ікона Різдва зображає те, що написано в Євангелії про народження нашого Господа. Це творча і молитовна картина.

Дивлячись на ікону Різдва, ми помічаємо її глибокий символізм. Дитячко Ісус загорнутий в пелену. Бог став чоловіком. Син Божий фізично повністю уподібнився людині. Той, хто є Предвічним Богом уподібнився до нас у всьому, крім гріха. Земля утворила печеру. Худоба в тиші споглядає

Його. Марія, Мати Божа, є однією з нас. Людство уділило одну зі своїх, предвічену в Старому Завіті пророками, як матір для Месії. Ясла і пелени в цій сцені Різдва нагадують іншу сцену з життя нашого Господа, коли Він був загорнутий у свою поховальну пелену (плащаницю) і покладений до гробу.

Небо, Царство Боже, дало зорю. Вифлеємська зоря вела мудреців до місця народження дитяти Ісуса. Вони принесли дари - золото, ладан і миро. Так само принесли дари й пастухи. Жінки на низу ікони купають новонародженого дитячка Ісуса.

Зображені на іконі також дерево, віл та осел. Здійснилося те,

(Продовження на ст. 48)

Святкування українського Різдва багатого обрядами і символами

(продовження з попередньої сторінки)

що було написано в книзі Ісаї у Старому Завіті: «І вийде паросток із пня Єсея, і вітка виросте з його коріння. Дух Господній спочине на ньому, дух мудрости й розуму, дух ради і кріпости, дух знання й страху Господнього» (Іс. 11, 1-2).

В Ісаї ми читаємо про бика і осла: «Віл знає господаря свого, а осел – ясла пана свого. Ізраїль нічого не знає, народ мій не розуміє» (Іс. 1, 3).

Праведний Йосиф зображений на віддалі від Матері Марії та дитятка Ісуса – в лівому нижньому кутку. Йосиф повірив словам Архангела Гавриїла сказаним Марії. Це була справжнє таїнство, над яким розважав і яке обдумував Йосиф. І все ж Йосиф став опікуном Матері Марії та дитятка Ісуса. Утікаючи до Єгипту Йосиф послушав ангела, що з'явився йому в сні, і запровадив святе сімейство у безпеку.

На іконі ми бачимо чоловіка, що розмовляє з Йосифом. Старий чоловік представляє диявола, зло, яке хоче зродити у Йосифові

сумніви й непевність. Століттями, ще з часів ранньої Церкви, диявол намагається вплинути на християн ставлячи під сумнів правду воплощення – що слово Боже воплотилося. Що насправді Ісус Христос є другою Божою особою Пресвятої Трійці – досконалим Богом і досконалим чоловіком.

Пресвята Богородиця, Марія Мати Божа, зображена напівлежачою, але погляд її звернений до Йосифа. Вона хоче допомогти йому подолати сумніви й спокуси, які накидає йому диявол. Разом з дитям Ісусом Марія становить центр іконографічної композиції.

Ангели з Неба готові проголосувати Божу Новину про народження

Спасителя усього створіння. Справді бо, ангели постійно поклоняються і славлять Господа й Царя.

Також на іконі зображений молодий чоловік одягнений як пастух, який грає на флейті, і який готовий голосити радість про народження нашого Спасителя.

То ж, давайте у Різдві будемо радісно

святкувати таємницю Божої постійної любові до свого люду і співати: «Бог предвічний народився,

Прийшов днесь із небес,
Щоб спасти люд свій весь,
І утішився» .
(Бог Предвічний)

Христос Раждається!
Славимо Його!

Отець Юрій Ворощак

ЧУДА МИКОЛАЯ.

Знову приходить МИКОЛАЙ,
Щоб потішити всіх дітей.
Звертаються до Нього і дорослі теж,
Всі просять ласки й ласки.

А в кого віра в серці є -
Наш ЧУДОТВОРЕЦЬ помагає.
Цілює миро для всіх спраглих душ
Він щедро всім Благословляє.

Відмуй любове Його Святу,
Та залиши суєту світу.
А ЧУДОТВОРЕЦЬ МИКОЛАЙ
Візьме тебе в свою опіку.

Знаєш щастя у житті,
Відчуж мир в душі і насолоду.
А як минається вік твого життя,
Отримаєш у небі вічну нагороду.

о. Євген Маняк.

Милосердя МИКОЛАЯ.

Багато свят у цілім році,
А для дітей - це свято Миколай,
Який приходить із дарунками до нас,
Від Бога - із Святого Раю.

Це слава вже традиція віками,
Усіх дітей на душі потішає,
Сирітак, немінних, убогих,
Святійш не залишає.

Свята легенда про дітей всім знама,
Як МИКОЛАЙ порятував у гарю.
Він і надалі вбогих потішає,
А Святе миро дарує в нагороду.

Велика сила вірити, молитись,
В житті на БОГА уловати,
Все мати милосердя в своїй серці,
І скривдженим з любов'ю помагати.

Прасімо в Миколая ласки Душа,
Щоб Він завжди і завжди помагав,
Благав у Бога миру, спокою для світу,
Провадив душі всі у вічний і небесний рай.

о. Євген Маняк

**Український Католицький Архикатедральний і Митрополичий Собор
Непорочного Зачаття у Філадельфії**
830 North Franklin Street, Філадельфія, ПА, 19123
215-922-2845

Навечір'я Різдва Христового – четвер, 24-го грудня

9:00 год. ранку – Вечірня з Літургією Св. Василя Великого

9:00 год. вечора - Велике Повечір'я з Литією

9:45 год. вечора - Архирейська Божественна Літургія *(англ./укр.)*

РІЗДВО ГОСПОДА І БОГА І СПАСА НАШОГО ІСУСА ХРИСТА

п'ятниця, 25-го грудня

9:00 год. ранку – Утреня

10:00 год. ранку - Архирейська Божественна Літургія *(укр./англ.)*

Собор Пресвятої Богородиці – субота, 26-го грудня

9:00 год. ранку – Утреня

10:00 год. ранку - Архирейська Божественна Літургія

Неділя по Різдві, Празник св. Первомученика Стефана – неділя, 27-го грудня

9:00 год. ранку – Божественна Літургія *(англ.)*

10:30 год. ранку - Архирейська Божественна Літургія *(укр.)*

Четвер, 31-го грудня, 2020 р. Б.

6:30 год. вечора - Архирейська Божественна Літургія *(англ.)*

П'ятниця, 1-го січня, 2021 р. Б.

Празник Обрізання Господа і Бога, і Спасу Нашого Ісуса Христа

Празник св. Василя Великого і Новий Рік

11:00 год. ранку - Архирейська Божественна Літургія *(укр.)*

Навечір'я Богоявлення (Йордан) – вівторок, 5-го січня, 2021 р. Б.

5:00 год. вечора – Велике Повечір'я з Литією і Освячення Води

Празник Богоявлення (Йордан) – серeda, 6-го січня, 2021 р. Б.

10:00 год. ранку - Архирейська Божественна Літургія і Освячення Води

РІЗДВО ГОСПОДА НАШОГО ІСУСА ХРИСТА (за Юліянським календарем)

четвер, 7-го січня, 2021 р. Б.

10:00 год. ранку – Архирейська Божественна Літургія *(укр.)*

Неділя, 10 січня

Фестиваль Різдвяної Коляди – **ВІДМІНЯЄТЬСЯ ЦЬОГО РОКУ** у зв'язку з пандемією

* * *

The Providence Association
A Fraternal Benefit Life Insurance Company

email: sales@provassn.com 817 North Franklin Street
www.provassn.com Philadelphia, PA 19123

CALL TOLL FREE: 1-877-857-2284

Single-Premium Life Plan

Give your Loved One a gift of love: life-time of protection that builds cash value

Sample Single-Premium Life Plan rates for \$10,000 coverage:

Age	Boys	Girls
Newborn	\$650	\$520
Age 1	\$670	\$540
Age 2	\$690	\$560
Age 3	\$710	\$580
Age 4	\$730	\$600
Age 5	\$750	\$620
Age 6	\$780	\$640
Age 7	\$810	\$660
Age 8	\$830	\$690
Age 9	\$860	\$710
Age 10	\$890	\$730
Age 11	\$920	\$760
Age 12	\$950	\$780
Age 13	\$980	\$810
Age 14	\$1,020	\$840
Age 15	\$1,050	\$870
Age 16	\$1,090	\$900
Age 17	\$1,120	\$930
Age 18	\$1,160	\$970

A Single-Premium insurance policy provides:

- a lifetime insurance benefit
- economical rates
- permanent coverage without any additional premiums
- cash value savings that grow more quickly
- monies that will be available for future needs: education, opportunities, emergencies, financial crisis, etc.
- scholarship eligibility

Single-Premium policies are excellent birthday, christening, Communion and graduation gifts! With the purchase of a policy, Providence will gladly publish the child's photo in the *America* newspaper, along with an article introducing your family to our membership.

Trust in Providence!

"The Way"

Holiday Schedule

The first 2021 issue of "The Way" will be **January 10, 2021.**

Visit our website for any news or updates.

www.ukrarcheparchy.us

УКРАЇНСЬКА КАТОЛИЦЬКА ЦЕРКВА СВЯТОЇ ТРОЙЦІ

16631 New Hampshire Avenue
Silver Spring, Maryland 20905

(Юліанський Календар)

Четвер, 7-го січня, 2021р. - РІЗДВО ГОСПОДА НАШОГО ІСУСА ХРИСТА

10:00 зранку - Велике Повечір'я

11:00 зранку - Служба Божа

П'ятниця, 8-го січня, 2021р. - Собор Пресвятої Богородиці

7:00 вечора - Служба Божа

Субота, 9-го січня, 2021р. - Св. Первомученика Стефана

10:00 зранку - Служба Божа

Вівторок, 19-го січня, 2021р. - СВЯТО БОГОЯВЛЕННЯ - ЙОРДАН

7:00 вечора - Служба Божа. Урочисте Велике Освячення Води.

Annunciation of the Blessed Virgin Mary
Ukrainian Catholic Church (St. Mary's)

6719 Token Valley Road

Manassas, VA 20112

(703) – 791 – 6635

www.stmarysbyz.com

Четвер, 24 грудня, 2020 р., Навечір'я Різдва

7:30 вечора - Велике Повечір'я

РІЗДВО ГНІХ

8:00 вечора - Служба Божа (англ./ укр)

Безкоштовні продукти для тих хто є в потребі

Що вівторка
10:00 AM - 12:00 PM

827 N Franklin St
Philadelphia, PA 19123

Всіх запрошуємо

Всіх запрошуємо
All are welcome

Visit the Facebook page of the
Good Samaritan Food Pantry

<https://www.facebook.com/GoodSamaritanFoodPantryUKRCAP>

Бажаєте покращити знання англійської мови, проте не маєте фінансової спроможності відвідувати платні курси?

Запрошуємо на 20-годинний БАГАТОРІВНЕВИЙ БЛАГОДІЙНИЙ КУРС АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ для МАЛОЗАБЕЗПЕЧЕНИХ осіб (вік 18+)

22 січня—29 березня 2021 року

На Вас чекають заняття з:

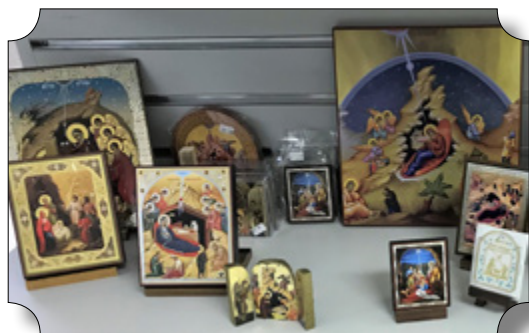
*граматики *читання *вокабуляру *розмовної англійської та ін.

Кількість місць обмежена до 8 учасників у групі.

Заняття двічі в тиждень в гібридному режимі (онлайн та в парафіяльній залі Церкви Благовіщення Пресвятої Богородиці, Мелроуз Парк, ПА 1206 Valley Rd., Elkins Park, PA 19027)

Зацікавлені? Телефонуйте:
Iryna Ivankovych 267-902-8531
Victoria Singalevich 267-333-0100

ESL
English as a Second Language

Visit the Byzantine Church Supplies Store online at

<https://byzantinechurchsupplies.com/>

Пам'яті Блаженнішого Мирослава Івана Любачівського

20 років тому упокоївся в Бозі Мирослав Іван Любачівський, Отець і Глава Української Греко-Католицької Церкви (1984-2000), митрополит Філадельфійський (1979-1980).

Дозвольте поділитися коротким начерком портрету Блаженнішого Мирослава Івана, яким побачив його я.

Вибір Мирослава Івана Любачівського на митрополита Філадельфійського в 1979 році був для багатьох несподіваним. Історія показує, що це був Божий вибір. У церковних колах знали про освіченість смиренного духівника і ніхто не ставив під сумнів його відданість молитві і вірність основним християнським ідеалам. Вже немолодий, 61-літній, священник з поважною бородою не був рухливим адміністратором – будівничим чи п'єдестальною публічною персоною. Його тихість покривала автентичні чесноти, на які багато хто не звертав уваги. Але в Римі саме миролюбного шукали, оскільки у 1970-х, Філадельфія була епіцентром бурхливих заворушень щодо

питання українського патріархату. Після 15-ти місячного служіння і несподіваної смерті на саме Різдво його попередника, Митрополита Йосифа Шмондюка (1912–1978), о. Любачівський, який ніколи не був парохом, був призначений архієпископом Міста Братньої Любові і митрополитом для українських католиків у Сполучених Штатах. Будучи студентом Сиракузького університету я слідкував за цими подіями, але Блаженнішого не знав. Боротьба між нацизмом і комунізмом залишила Блаженнішого Мирослава Івана поза межами української землі, адже, коли вибухнула Друга світова війна, він здобував вищі богословські студії в Австрії. Пробув на вигнанні більше півстоліття. Протягом цих років він сумлінно і смиренно служив вірним там, де його Церква призначала. Старші знайомі з штату Огайо зберігають теплі спомини про те, як він був для них не лише священником і учителем, але також водієм жовтого шкільного автобуса, що возив дітей на заняття.

Катедра 1979 р

Особисто познайомився з владикою Мирославом Іваном, коли 1980 року приїхав до Риму на навчання в Колегії Святої Софії при Українському Католицькому Університеті. Цього ж року архієпископ Любачівський, після кількох місяців служіння в Філадельфії, був обраний коад'ютором (помічником) Глави Церкви патріарха Йосифа Сліпого з правом наступництва. Владика-коад'ютор жив у резиденції на площі Мадонна деї Монті, в центрі Рима, а ми, семінаристи, жили з патріархом Йосифом на Via Воссеа, де був і є корпус Українського Католицького

Університету імені Климента Папи Римського. Ректор Університету, один з наших виховників, о. д-р Іван Музичка, який, мабуть, був найбільш начитаним священником нашої Церкви другої половини ХХ століття, часто запрошував владика Мирослава Івана проводити духовні бесіди та дні віднови для студентів. Будучи людиною з тонкою душею, о. Музичка хотів цим владика підтримати, оскільки новопризначеного коад'ютора український Рим сприйняв з певною відстороненістю чи навіть прохолодою. Мені найбільше

(Продовження на ст. 53)

Пам'яті Блаженнішого Мирослава Івана Любачівського

(продовження з попередньої сторінки)

з а п а м ' я т а л и с я Великопосні реколекції під його проводом у монастирі отців-студитів, де тоді архимандритом був таємний єпископ Любомир Гузар. Зі смертю Патріарха Йосифа Сліпого 7 вересня 1984 року, Блаженніший Мирослав Іван став главою Української Греко-Католицької Церкви. 25 травня 1985 року Папа Іван Павло II призначив його членом колегії кардиналів.

Б л а ж е н н і ш и й Мирослав Іван не був яскравим оратором, він переважно читав свої промови, і його проповіді і науки були досить стриманими. Однак важко було не помітити, що він завжди ретельно готував свої тексти, які були чіткі і щирі, та з пошаною ставився до слухачів. Найважливіше, він жив згідно з тим, що проповідував. Відтоді і протягом 20-ти років нашого спілкування я був переконаний, що у цій людині немає й найменшого відтінку фальші. У Римі коад'ютор міг допомагати сестрам-монахиням мити посуд, а потім з ними разом дивитися якийсь італійський серіал. Він

був високоосвіченим, прямим у слові і простим у стосунках.

В Лазареву Суботу 1991 року Блаженніший повернувся до Львова. Я мав честь бути у його супроводі у цій зворушливій подорожі повернення додому, бути в одному літаку, інтерпретувати ці події для ширшого кола міжнародних журналістів, які летіли тоді разом з ним. Цей медіа-супровід під загальним керівництвом отця Івана Дацька ефективно провадила Соня Глутковська (Соутс). Важко забути чи переоцінити важливість цього історичного моменту. Кардинал Любачівський повертався додому, до "своїх", Церква в Україні і на поселеннях нарешті була об'єднана.

Через рік після п о в е р н е н н я Блаженнішого я теж переїхав в Україну, отримавши перед тим від нього завдання зайнятися відновленням Богословської Академії і творенням фундаменту У к р а ї н с ь к о г о к а т о л и ц ь к о г о університету у Львові. І у процесі роздумування та праці над проектом я відкрив особливі якості

патріарха Мирослава Івана. Він був людиною молитви, говорив щиро і прямо, хоча часом це було не до кінця політкоректно. Він був послідовним, іноді до впертості. Патріарх очікував вірності від співпрацівників, але й сам був їм вірним. Інколи, на жаль, керівники вважають, що вірність — це лише висхідна перспектива. Так не було з кардиналом Любачівським. Він самостійно оцінював іншу людину і на підставі цієї особистої оцінки діяв і спілкувався, жодна кон'юнктура цього не мінjala. Своїх він захищав і не зважав на титули і сани.

У останні роки свого життя Блаженніший Мирослав Іван передав управління помічникові, вже тоді визнаному єпископові, Любомирові Гузару. Від осені 1996 року до смерті він жив тихим приватним життям, однак цікавився молоддю. Він приймав на приватній аудієнції семінаристів і студентів двох перших випусків ЛБА у 1999 і 2000 роках. Для Блаженнішого, який сам був студентом довоєнної Богословської Академії, її віднова в незалежній Україні та закладення

фундаменту УКУ у Львові, були великою радістю.

Блаженніший Мирослав Іван не хилився перед сильними світу цього — чи в Церкві чи в суспільстві. Він по-простому і щиро приймав простих людей, до яких ми зі студентами належали. Тим, хто зараз захоплюється модерновими будівлями нового кампусу УКУ чи з повагою ставиться до інновацій в освіті, які Університет пропонує, варто звернутися до скромної постаті патріарха Мирослава-Івана кардинала Любачівського — він повірив у нас, коли ще нічого не було, і дав кредит довіри, що дозволив розправити крила. Він нас любив і благословив. Результат цього тихого лідерства досі триває.

Прошу сьогодні про молитву за спокій душі цього тихого, але ревного служителя! Друзів по всьому світові і вірних Філадельфійської Архиепархії запрошую до ділитися спогадами! Со святыми упокой, Христе!

Вічна пам'ять!

+Борис

Глава УГКЦ до Дня пам'яті жертв Голодомору: «Українці мають особливу місію – сказати собі і світові: ніколи більше!»

Субота, 28 листопада 2020 р.

Переживши трагедію Голодомору, український народ у світі має особливу місію – боротися з голодом у наші дні. Таку позицію висловив Отець і Глава Української Греко-Католицької Церкви Блаженніший Святослав у відеозверненні з нагоди річниці вшанування жертв Голодомору-геноциду українського народу 1932-1933 років.

Вшанування жертв Голодомору традиційно відбувається в кожну четверту суботу листопада. Цього року вшанування припадає на 28 листопада. «Вшановуючи пам'ять жертв Голодомору-

геноциду українського народу, тієї великої рани, яка і до сьогодні болить кожного українця, ми сьогодні, як і щороку, молимося за невинно убієнних мільйонів синів і дочок нашого народу. У чергову різницю цієї трагедії кажемо собі і світові: ми пам'ятаємо, світ визнає», – сказав Предстоятель УГКЦ.

На переконання Блаженнішого Святослава, український народ, переживши трагедію смерті голодом, має сьогодні особливу місію – говорити про недопущення голодної смерті в сучасному світі. «Ми тепер, відзначаючи пам'ять жертв українського Голодомору, повинні особливо звертати

увагу, щоб поруч із нами ніхто не голодував і від голоду у світі ніхто більше не помирав», – просить замислитися Глава Церкви.

Блаженніший Святослав закликав пам'ятати про наш біль, але також діяти. «Нагодуймо голодного, щоб у наш час від голоду більше ніхто не помирав. Згадуючи ці

трагічні події, скажімо собі і світові: ніколи більше!» Департамент інформації УГКЦ

http://news.ugcc.ua/video/glava_ugkts_do_dnya_pamyati_zhertv_golodomoru_ukrainsi_mayut_osoblivu_misiyu_skazati_sobi_i_svitovi_nikoli_bilshe_91565.html

«Я між вами як той, що служить»: вступ в уряд екзарха вірних УГКЦ в Італії

Вівторок, 01 грудня 2020 р.

У катедральному храмі Святих Сергія і Вакха в Римі відбулася інтронізація першого екзарха для українців-католиків візантійського обряду, які проживають в Італії, владика Діонісія Ляховича.

«Ви вже не гості і не чужинці тут, але повноправно включені як брати», – цими словами кардинал Леонардо Сандрі, префект Конгрегації Східних Церков, привітав владика Діонісія Ляховича, канонічно ввівши його разом із владикою Йосифом Мілянком, представником Глави

УГКЦ, в уряд екзарха для українців-католиків візантійського обряду, які проживають в Італії.

Історична подія

У перший день грудня 2020 року в храмі Святих Сергія і Вакха в Римі, який від липня минулого року став катедральним собором новоствореного

екзархату, відбулася важлива і, без перебільшення, історична подія в історії як УГКЦ, так і нової хвилі української міграції. Адже йдеться про першу ієрархічно сформовану церковну структуру на теренах нового розселення української

(Продовження на ст. 55)

«Я між вами як той, що служить»: вступ в уряд екзарха вірних УГКЦ в Італії

(продовження з попередньої сторінки)

міграції.

Якщо в останній період ми були свідками створення нових структур УГКЦ закордоном, як-от нова єпархія та митрополія в Бразилії, чи нещодавнє створення єпархії в Польщі, або ж піднесення до статусу єпархії екзархатів у Франції та Великобританії, йшлося про реорганізацію вже наявних структур, які з'явилися всередині минулого століття. Тому торішнє рішення Святішого Отця про створення Екзархату для українців греко-католиків в Італії було історичним. А призначення наприкінці жовтня першого екзарха та його сьогоднішня інтронізація свідчать про досягнення відповідного рівня зрілості структури, формування якої почалося наприкінці минулого століття, коли почалася масова присутність українців в Італії.

Активну участь в організації душпастирського служіння серед нової хвилі української міграції на Апеннінському півострові о. Діонісій Ляхович брав від самого початку, ще як протоархимандрит Василіанського чину

святого Йосафата з осідком у Римі. А на початку 2009 року папа Венедикт XVI призначив вже владика Діонісія апостольським візитатором. Важливу роль у згуртуванні душпастирства в Італії відіграли координатори: світлої пам'яті о. Василь Поточняк, о. Олександр Сапунко, о. Марко Ярослав Семенген та о. Володимир Волошин. І ось 11 липня 2019 року було оголошено про створення Екзархату для українців-католиків візантійського обряду, які проживають в Італії, а про призначення першого екзарха – 24 жовтня 2020 року.

У р о ч и с т а інтронізація

Вранці 1 грудня 2020 р. владика Діонісій Ляхович очолив Божественну Літургію в катедральному храмі. У спільній Євхаристійній молитві єдналися кардинал Леонардо Сандрі, префект Конгрегації Східних Церков, архієпископ Джорджо Галларо, секретар цієї конгрегації, владика Іриней Білик, канонік папської базилики Санта Марія Маджоре, Йосиф Мілян, єпископ-помічник Київської архієпархії УГКЦ, Паоло

Сельвададжи, єпископ-помічник Римської дієцезії, представники чернечих спільнот, душпастирських осередків, Фундації «Migrantes» Італійської Єпископської Конференції, Посол України в Італії Ярослав Мельник і тимчасовий повірений у справах України при Святому Престолі Сергій Кульчицький разом з іншими представниками дипломатичного корпусу, представники українських громадських організацій.

Коментуючи під час проповіді євангельський уривок від Луки, в якому Ісус говорить про риси свого учня, який повинен понад усе інше поставити любов до Бога, владика Діонісій поділився думками про те, яким повинен бути

пастир у сучасному світі, висловивши сподівання, що зумів наблизитися до цих ідеалів. «Єдине, про що прошу в Господа, аби Дух Божий мене провадив», – мовив він, наголошуючи на важливості будівництва рідинної спільноти в екзархаті. «Я між вами той, хто служить», – сказав владика, покликаючись на своє єпископське гасло. «Ми всі відповідальні за екзархат. Екзархат – це частина Церкви», – підкреслив новопризначений екзарх, запрошуючи духовенство та вірних до подальшої його розбудови в єдності з Церквою.

Наприкінці Святої Літургії за дорученням кардинала Леонардо Сандрі були зачитані папські булли

(Продовження на ст. 56)

«Я між вами як той, що служить»: вступ в уряд екзарха вірних УГКЦ в Італії

(продовження з попередньої сторінки)

про створення екзархату та про призначення владики Діонісія Ляховича першим екзархом для українців візантійського обряду, що проживають в Італії. Далі владику Йосиф Мілян зачитав листа від Блаженнішого Святослава, після чого префект Конгрегації, представник Синоду Єпископів та Глави УГКЦ здійснили акт інтронізації. Вітаючи владику Діонісія,

кардинал Сандрі заохотив його розвивати братерське сопричастя як з єпископатом УГКЦ, так і в лоні Італійської Єпископської Конференції, повноправним членом якої він став, жити братерську й батьківську спільність зі священниками та виявляти турботу про вірних. Бути «аксіос», тобто «достойним», серед них.

Представник Святішого Отця запросив як до зберігання притаманних звичаїв і традицій, даючи свідчення багатства своєї віри, так і чинити кроки в напрямку спільного звітання Євангелія, почувачись повноправно включеними в місцеве суспільство, інтегруватися в життя місцевої Церкви, зокрема в спільному святкуванні Пасхи.

Департамент інформації УГКЦ за матеріалами VaticanNews,

фото Михайла Ковчара

http://news.ugcc.ua/news/ya_mizh_vami_yak_toy_shcho_sluzhit_vstup_na_uryad_ekzarha_virnih_ugkts_v_italii_91610.html

Де можна зустріти Бога? (про те, що Церква – це не лише стіни храму)

Субота, 28 листопада 2020 р.

У 29-му випуску відеопроект «Блаженніший Святослав: #доступно_про_важливе» Глава УГКЦ запропонував подивитися на Христову Церкву як на спільноту віруючих людей, серед яких можна зустріти Бога. Нижче пропонуємо текстову версію катехизи.

Слава Ісусу Христу!
Дорогі в Христі брати і сестри, учасники цієї духовної мандрівки! Ми продовжуємо наші роздуми над темою віри, продовжуємо поглиблювати наше розуміння того, що означає вірити.

20 грудня 2020 р.

Сьогоднішні роздуми я б хотів розпочати з одного запитання, яке ми знаходимо в різних оповідах Святих Отців. Коли духовний отець зустрівся зі своїм учнем, юнак запитав: «Де можна зустріти Бога? Де Його можна пізнати?» Упродовж століть багато авторів різних традицій, країн і народів одногосно відповідають: «Бога можна зустріти в Церкві. Бога можна пізнати в спільноті віруючих людей».

Церква – не тільки храм, Церква – спільнота вірних

Коли ми чуємо, що Бога можна зустріти в Церкві, ймовірно, спонтанно уявляємо собі цю Церкву

як якусь видиму споруду, до якої можемо ввійти (навіть коли там нікого немає), розглянути розписи, ікони і відчутися щось надзвичайне, надприродне, – відчутися цей вічний світ у просторі святого храму. І справді, у цьому є дуже важлива істина. Бо Бог запрошує нас часом відвідати якийсь окреме місце в певний час для того, щоб начебто повернути до себе нашу увагу.

Але насправді, коли Святі Отці говорять, що Бога можна зустріти в Церкві, мають на увазі щось інше. Бога можна зустріти насамперед серед віруючих людей. Його можна зустріти

серед тих людей, які самі спілкуються з Ним. Тому дуже важливо віднайти свою дорогу.

Ми потребуємо посередників зустрічі. Ми потребуємо когось, хто б нам допоміг наблизитися до того Вчителя, до Бога, якого вони знають, якого вони слухають, якого вони досвідчили і зустріли.

Церква – боголюдський організм

Христова Церква як спільнота віруючих людей має два виміри існування і буття. Це боголюдський організм. Очевидно,

(Продовження на ст. 57)

Де можна зустріти Бога?

(продовження з попередньої сторінки)

що віруюча людина залишається людиною з усіма притаманними їй елементами людськості, зі своїми обмеженнями, упадками, гріхами. Але віруюча людина, окрім того, що вона має повноту, глибину всього людського, є водночас і храмом Святого Духа. Ми говорили, що вірити – це дозволити Богові оселитися в нас. І саме те мешкання Бога в людині і з людьми становить, власне, цей невидимий, чи Божественний, елемент життя Христової Церкви. Христова Церква передає справжнє знання і розуміння Бога.

Церква передає досвід спілкування з Богом

Ми говорили в минулих передачах про Боже Передання. Власне, спільнота Церкви передає із покоління в покоління досвід живого богоспілкування. Ця спільнота породила, записала книги Святого Письма, і завдяки їй ми маємо Святе Писання, яке можемо читати, досліджувати і через яке можемо чути сьогодні Боже слово, скероване до нас особисто.

Христова Церква має також певну особливість, певний динамізм того, як бути разом.

Церква

є

апостольською

Про апостольськість Передання у Христовій Церкві, про спосіб його переживання нам дуже цікаво говорить св. Іриней Ліонський. Це один із апостольських отців, який безпосередньо чув учнів апостолів. Ми знаємо, що він був учнем св. Полікарпа зі Смирни, а той – учнем св. Івана Богослова. Бачимо, як Передання, Традиція, переходить із покоління в покоління, намагаючись зберегти всю повноту і нічого дорогою не загубити. Св. Іриней Ліонський пояснює цю апостольську Традицію як певний динамізм життя Церкви.

Каже св. Іриней: «Усі віруючі люди приймають одного і того ж Бога Отця [всі віруючі люди спілкуються із одним і тим самим Богом; кожен особисто, але з одним і тим самим. – Блаженніший Святослав]; вірують в один і той самий здійснений задум вочлочення Сина Божого [усі люди, які є членами цієї спільноти, йдуть певною мірою тією самою дорогою Божого об'явлення. – Блаженніший Святослав]; знають один і той же дар Святого Духа [усі люди, які входять в динаміку богопізнання, живуть одним і тим самим Святим Духом. – Блаженніший

Святослав]; зберігають одні й ті ж Заповіді [мають одні й ті ж правила життя. – Блаженніший Святослав]; дотримуються одного і того ж устрою Церкви [іншими словами, ця спільнота допомагає мені зрозуміти, чи той, кого я зустрів, відчув, є той самий, у якого вірують вони; чи,бува, мій духовний досвід не є моєю ілюзією, приватною фантазією; тобто своє розуміння, свій досвід спілкування з Богом я мушу зіставити з еталоном віри, який має у собі ця спільнота з покоління в покоління. – Блаженніший Святослав]; очікують того самого пришествя Господа [ця спільнота прямує до тієї самої мети в майбутньому, до якої і мене запрошує. – Блаженніший Святослав]; визнають те саме спасіння всієї людини – душі і тіла; звершують одні й ті самі Святі Таїнства».

Отож спільнота Христової Церкви є справді середовищем богоспілкування, про яке читаємо у книгах Святого Письма. Ця спільнота є запорукою того, що наша віра є істинна, правильна. Христова Церква, яка продовжує проповідувати те саме, що проповідували апостоли від самого початку, є запорукою того, що ми правильно розуміємо Святе Письмо.

«Символ віри» Христової Церкви

Цікаво, що Христова Церква як спільнота тих людей, які досвідчують одного і того самого Бога, втішаються одним і тим самим Святим Духом, одним правилом життя (моральні правила, які виконують у житті) і які йдуть до тієї самої мети, має певний символ своєї віри. «Символ віри» є ключем до розуміння правдивої, істинної віри і Святого Письма. Тому ті, що приступають до Таїнства Хрещення, отримують його в Церкві в урочистий спосіб. Ми знаємо сьогодні «Символ віри» як молитву «Вірую».

Без «Символу віри» неможливо зрозуміти справжності особистого акту віри. Без зіставлення особистого досвіду релігійного життя із досвідом Христової Церкви через «Символ віри» неможливо зустріти, пізнати живого Бога, присутнього сьогодні між нами.

Яким є цей «Символ віри», якого Бога він нам пояснює і відкриває – про це ми поговоримо під час наших наступних зустрічей.

† Святослав

http://news.ugcc.ua/articles/de_mozhna_zustr%D1%96ti_boga_pro_te_shcho_tserkva__tse_ne_lishe_st%D1%96ni_hramu_91576.html

January 2021 - Січня 2021

Happy Birthday!

З Днем народження!

January 9: Very Rev. Archpr. Daniel Gurovich
January 12: Rev. Vasyl Sivinskyi
January 19: V. Rev. Archimandrite Joseph Lee
January 21: Rev. Taras Lonchyna
January 28: Rev. Mr. Theodore Spotts

**May the Good Lord Continue to Guide You
and Shower You with His Great Blessings.
Многая Літа!**

**Нехай Добрий Господь Тримає
Вас у Своїй Опіці та Щедро
Благословить Вас.
Многая Літа!**

Congratulations on your Anniversary of Priesthood!

Вітаємо з Річницею Священства!

January 5: Rev. Volodymyr Popyk
(24th Anniversary)
January 8: Rev. Alexander Dumenko
(20th Anniversary)
January 9: Rev. Orest Kunderevych
(23rd Anniversary)
January 17: Rev. Paul Wolensky
(27th Anniversary)

**May God Grant You Many Happy and
Blessed Years of Service in the Vineyard
of Our Lord!**

**Нехай Бог Обдарує Багатьма
Благословенними Роками Служіння
в Господньому Винограднику!**

Editorial and Business Office:

810 N. Franklin St.
Philadelphia, PA 19123

Telephone: (215) 627-0143

E-mail: theway@ukrcap.org

Established 1939

Online: <http://www.ukrarcheparchy.us>

Blog: <http://www.thewayukrainian.blogspot.com>

Facebook: <https://www.facebook.com/archeparchyphilly/>

YouTube Channel: <http://www.youtube.com/user/thewayukrainian>

THE WAY Staff

Ms. Teresa Siwak, Editor;

Rev. D. George Worschak, Assistant Editor

Articles and photos proposed for publication should be in the Editor's office at least two weeks before requested date of publication. For advance notice of the upcoming events, kindly send one month in advance. All articles must be submitted in both English and Ukrainian languages, THE WAY will not translate proposed articles. All materials submitted to THE WAY become the property of THE WAY.

20 грудня 2020 р.